

PHONG-HOÀ

16

TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ SÁU

7

France

TÒA SOẠN VÀ TRI-SY
SỐ 1, BOULEVARD CARNOT - HANOI
FONDATEUR DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN - XUÂN - MẠI

DIRECTEUR
NGUYỄN - TƯỜNG - TAM

SEPT 1939
N° 1491

GIÁ BÁO ĐỒNG ĐƯƠNG NGOẠI QUỐC

1 năm	3 năm	5 năm
1.00	2.50	5.00
0.70	2.00	4.00

ADMINISTRATEUR GÉRANT
PHẠM-HỨC-NHỊNH

Hội đèn Hùng-Vương

NGÀY GIỖ TỔ

Đền Hùng

Phong cảnh tịch mịch, hoang rậm, một vùng toàn đồi, liên tiếp nhau không dứt, thỉnh thoảng một vài khóm rừng con, một vài nương sắn, những cây trơ, cây gồi lên cao vút.

Lăng đức Hùng vương dựng trên một quả đồi cao, hùng tráng, vượt lên giữa các đồi khác giả chung quanh. Hùng-vương xưa cũng khéo chọn nơi mát mẻ để yên giấc ngàn năm, vì chỉ có đồi ấy là cây cao và rậm, còn phần nhiều đồi khác toàn trơ trụi.

Dưới chân đồi, một cái cổng lối cũ, giản dị mà đẹp, hai bên hai cây thông cỗi reo trước gió. Đường lên uốn khúc ven sườn đồi, sạch sẽ dễ dàng, có những bậc gạch sắn, nhưng hai bên thành cũng chỉ ruộng, thả gà, không có những cái trạm trở rắc rối thường làm mất cả vẻ đẹp sơ mà thanh ở chốn này.

Bước lên là môi chân, mới đến gác chuông và chùa dưới, dựng trên một khu đất phẳng ở lưng chừng đồi.

Ngày mai mùng mười là ngày chính hội mà đây cũng không thấy rộn rịp như nơi khác: một vài nhà sư điềm lnh đi lại; dưới gốc cây đào năm ba cộ hàng ngang vàng ngời ngời gặt chờ khách mua.

Độ hơn hai trăm bước sưa mới lên đến tận đỉnh đồi một cái đền con con bà gian, ở trong la liệt những hoành phi, câu đối, chữ vàng lấp lánh trong bóng tối. Bên cạnh đền hơi thấp hơn một chút, một cái lăng nhỏ nhỏ cũ kỹ đây là lăng một ông trong mười tám ông vua đời Hùng hơn bốn nghìn năm về trước, trị vì ở đất này.

Lăng đây, đền đây, bốn chữ «Nam quốc sơn hà» sao không gọi cho ta cái cảm giác bay ý nghĩ gì hết? Lên đến đây đứng trước dấu vết cũ của đời Hùng mới thấy mình như xa xôi cách biệt, tuy là giòng gòi mà hình như không có liên lạc gì cả.

Giời về chiều, gió thổi mạnh. Máy bay qua trước mặt làm mờ cái phong cảnh dưới, đồi đất quanh co, con đường uốn khúc, về phía đông nam, xa xa thấp thoáng giòng sông Chảy và sông Cà suối về Bạch-Hạc, Việt-tri.

Hội

Năm nay, không biết tại sao - hội đền Hùng thiếu mất hai cái vui: có

Cổng đền Hùng dưới chân đồi

người và nước đến. Tuy vậy, hội cũng vẫn đông người đến, vì mỗi người có một cái thích riêng. Các bà, các cô sinh

di chửa, họ thích vì được một dịp đi lễ Phật và...bầu bóng. Họ lũ lượt kéo nhau trèo lên đồi, vừa đi vừa tụng niệm «nam

mô» một cách thành tâm lắm Có một vài bà đến trước mộ Hùng-vương, thắp hương rồi kính cẩn cúi đầu lạy lễ miêng làm đám khăn vải. Giá đức Hùng vương có biết, ngài tất cũng phải lạ cho cái cách giỗ tổ của con cháu, và nếu ngài nghe những lời cầu nguyện ước ao của các bà, ngài có lẽ phải tức cười mất.

Còn đối với những người khác đến xem hội để cầu vui, thì con gái Lâm-thao là cái vui thứ nhất. Các cô này cũng biết như thế, đến ngày hội các cô trang điểm kỹ càng lắm: một cái yếm đỏ chói một mớ thắt lưng sồi. Rồi các cô giắt tay nhau thơ thẩn ở ven đồi để đợi xem có cậu nào cảm vì sắc đẹp của các cô mà tỏ lời âu yếm chăng?

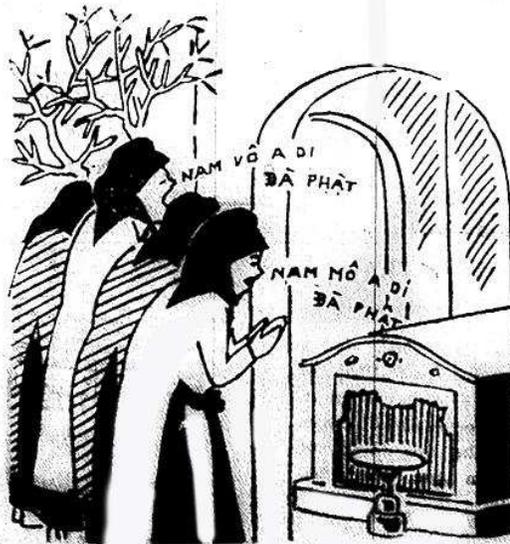
Các cô trông cũng mũm mĩm dễ thương, tuy người các cô lùn thấp, không được yêu điệu như gái vùng Lâm toy mớ áo các cô mới không được điệu dàng - nhưng cái đó không hề gì, người ta qui các cô vì cái dễ tính, ai bảo sao thường...nghe vậy.

Trước kia có cái lệ hát vì để tỏ tình yêu dấu, nhưng vì có lẽ các cậu con trai cho thế là mất thì giờ và bạc tiền, nên bây giờ các cậu tỏ tình yêu mến một cách thiết thực hơn, và xem ra các cô cũng không vì thế mà không bằng lòng. Trái lại, các cô cũng ưa thế.

Ta chớ nên thấy cái dễ tính của các cô mà lấy làm lạ. Người con gái quê ở vùng này, sinh ra khó nhọc lắm, rồi chết đi, nếu không có ngày hội để đem một chút vui đi vào cuộc đời nhạt nhẽo của các cô, xưa nay chỉ khom lưng trên đồi sắn, nương sắn: với một sượng hai bông. Ngày đến ngày hội, được mặc áo đẹp, được thành thơ chơi đùa với chị em, các cô lầy lăm vui. Rồi những lời âu yếm thổ thổ bên tai làm các cô hồi hộp, cảm động, buông mình trên vai bạn mà mơ màng những truyện đầu đầu.

Đêm thì đêm tối, nhiều chỗ quanh co, khuất khúc, lại càng tiện cho các cô các cậu truyện trò. Ai biết một đêm ngày giỗ tổ ở đền Hùng đã kết biết bao nhiêu giải yếm, đã thành bao nhiêu vợ, bao nhiêu chồng.

Lại còn những các cuộc vui khác, mà hội nào cũng có, nghĩa là hát chèo và đánh bạc. Chỗ này một đám, chỗ kia một đám, rồi hội cứ thế mà giòng đã suốt đêm cho đến sáng.

Các bà nhà quê Annam lễ mộ tổ

Quanh năm làm ăn vất vả, ngày hội đối với bọn dân quê, trước hết là một ngày vui. Họ không cần rằng đời Hùng có mười tám ông bay hai mươi bốn ông, ngày hôm nay là ngày giỗ tổ bay ngày lễ phật.

Nhưng nếu những người đến xem hội không nhớ rằng ngày hôm nay là ngày kỷ niệm ông tổ chung cho cả nước Nam, thì đã có các quan ngại nhớ họ.

Trong nhà công quán dựng đứng trên một cái đồi nhỏ, các quan vùng ấy về đông đủ để lễ tổ và để cho hội thêm phần tưng bừng trang nghiêm.

Suốt đêm, trong vùng đồi vẫn lịch lịch quành hù xưa nay, tiếng hò reo, nó đùa của những người xem hội lẫn với tiếng xuống lễ tốp, tiếng phách khoan mau, tiếng trống châu của các quan về... giỗ tổ.

Hội nên tổ chức như thế nào?

Cái địa thế của đồi Hùng là một chỗ rất tốt cho một cuộc lễ niệm long trọng, sừng sừng với ông tổ nước Nam.

Tại đền Giếng

Một cô con gái nhà quê

Uống nước giếng

Mộ dục Hùng Vương

Ngày hội cầu vui đã đành - Nhưng những cuộc rước sách, cờ quạt, chiêng trống không làm cho ai nhớ lại ông tổ xưa, mà lại còn làm cho người ta tưởng lầm rằng hội này cũng như một hội thần thánh gì.

Nếu cuộc rước đèn ban đêm như mọi năm mà xếp đặt một cách khéo léo, thì có thể là một cuộc vui có ý nghĩa. Kén độ 100 người, cho tập cách kéo chữ như ở hội Phú G ấy, rồi đến đúng nửa đêm, sau một tiếng pháo lệnh, giải treo sừng đôi giòng chữ: Hùng-Vương, tổ nước Nam.

Đêm tối mà chữ sáng, lại ghép bằng đèn giấy xanh đỏ - có lẽ là một cái vui mới, ai ai cũng phải để ý, mà lại nhắc cho người ta nhớ đến gốc nguồn.

Ngày mồng mười

Buổi sáng, trên đồi gió thổi mạnh. Mấy đám rước từ xa kéo lại chân đồi, trông như những con rồng đỏ uốn khúc.

Những người rước mặc quần áo nạm cò, vừa đi vừa hò reo: cò lễ quân đội đời Hùng-Vương cũng như thế này chăng? Mấy hàng cờ, đủ các thứ màu, phấp phới bay trước gió. Trong đêm

ấy, có lá cờ tam tài vượt lên cao, như biểu hiệu cái mới trong cái cũ.

Trời đổ mưa - gió thổi lúc một thì mạnh thêm, các cây cối rạp xuống gần đồi, những lá cờ cắm trên đồi đến gãy gục xuống đất. Cảnh đời hẳn ra hùng vĩ, có quạt tan tác ngã nghiêng như sau một trận lòn.

10 giờ hơn quan Phó-Sứ Phủ-thọ đi xe hơi về dự lễ. Các quan xúm xít quanh ô-ô rước đón, mấy người lính ngày người đứng chào. Quan Phó mặc quần áo thường, sơ mi cổ hở, ung dung bước lên đồi, theo sau các quan cùng lên đến thượng đài lễ tổ.

Theo lễ nghi xưa, các quan mặc đại chào, nay mặc áo thường xanh là tế một cách nham nhạ và mau chóng. Còn quan Phó sứ ung dung ngồi trên chiếc ghế ngửa nhai mấy quả cây tử.

20 phút đã lễ xong - các quan lại kéo nhau xuống nhà công quán để dự tiệc champagne. Bàn phủ vải trắng, hơn 30 cái cốc pha lê đing thứ rượu trong bảo hạng, dăm ba đĩa bánh ngọt đầy.

Mọi người nâng cốc tôn dân quê đứng xem vòng quanh, chen nhau giương mắt nhìn như có sự gì lạ lắm. Mà cũng lạ thật. Tối hôm qua ở đền

Giếng, thờ một vị công chúa con đức Hùng-Vương, ở dưới chân đồi, hai chị em cô gái quê uống một bịch nước giếng vừa ngọt vừa trong, rồi lần lượt lưng lấy hào chỉ - chừng như đồng chỉ có thể - kinh cầu bỏ vào nôm trên cồn đồi. Lòng thành của hai cô gái ấy thực đáng quý, mà đồng hồ, đồ người ta lại lấy ra để mua thứ champagne mà bọn dân kia hương nhin ta uống đấy.

La nữa là vì kinh tế eo hẹp đã phải bỏ cô người và rước đèn thì còn lấy đâu mà sắm tiệc rượu như thế này? Đó là một cái bí mật chỉ riêng có người coi quỹ biết thôi.

Một cốc, hai cốc, mọi người đã thấy chiếc chỗng, chỉ duy có quan Phó-Sứ cố lạng yên nhin lạng xa xa như không trông thấy ai, thỉnh thoảng ngẩng mới sẽ nhấp môi một tí rồi... một lát sau, ngài lạng lạng trở ra về.

Còn gì nữa! Rước lễ đã xong rồi, cô bác mãi cũng chán - mọi người lần lần ra về. Sau một đêm thức suốt không chớp mắt, ai nấy đều có vẻ mệt mỏi. Lễ đời Nhung ai ai cũng vui mừng rằng đã kỷ niệm ông tổ xưa một cách... sừng sừng.

VIỆC-SINH

Uống sâm bạch

THUỐC HO
PULMOGENON
0730
CHAI

HIỆU THUỐC TÂY
VU ĐO THIÊN
25-17-29 PHỐ MÃ MÂY

RƯỢU ĐỘ
VIN
SUPER TONIQUE
MAU ĐỎ

Tuyệt hết bệnh Lậu Giang

Các ngài sau khi khỏi chứng bệnh tình, đi độc còn lại, nước tiểu khi trong khi vàng. Tiểu tiện đau, tiểu đau, tiểu như rêu, như dầu sôi chỉ gây giấy như mỡ. Rồi đau, sưng, ứ đọng, tình thông ra đôi tí máu. Hoặc sáng khi ngủ giấc, trước khi tiểu tiện, nổi thúi ra một chất trắng trắng như sữa đặc, làm việc gì quá độ lại phục phát. Mà có người sưng thọt thường thấy đau mỏi. Như thế đều là độc lậu chưa được tuyệt tận. Cần người nào đong thời báo thường phát như vậy. Muốn trừ hết căn bệnh thì ta dùng ngay thứ thuốc Kiên-Hùng tuyệt-lậu (triệt độc) giá 1p50 1 hộp. Nhẹ 2,3 hộp, nặng 4, 5 hộp là khỏi dứt. Vì đã nhiều người dùng qua nên đã biết kinh nghiệm của thuốc Kiên-Hùng. Còn người nào đong thời kỳ phát hành. Buốt tức, cương dương đau, nổi hạch, ra máu, ra mủ, đó là thời kỳ bệnh đương phát. Như thế ta nên dùng ngay thuốc Bình-Hương (thuốc đương chữa bệnh) giá 0p50 1 hộp. Nhẹ 4, 5 hộp, nặng 6 hộp là khỏi ngay. Mà người bệnh giang phát ra, thấy số, đôi bịch, quai đầu lở loét, mồm mẩy mẩn tị, mệt mỏi xương đau, như thế dùng ngay 4, 5 lọ thuốc Giang sĩ 0p70 1 lọ là khỏi ngay. Nếu dùng thuốc đã kể ra đây, đều không công phát, không hai sinh dục. Hiện đã nhiều người ốm khổ, và nhận được nhiều giấy của các người khỏi giết về cảm ơn. Đáng ghi các giấy ngạt khen cũng tên các người cảm ơn đều đăng lên báo để các bạn đọc ga ra gần biết nhưng vì là bệnh (xin) vậy xin miễn đăng.

BÌNH - HÙNG
89, Pavillons Noirs (phố Mã mây), Hanoi - Giày số 543

Chữa bệnh, phòng bệnh bằng thứ dầu nước là KHUYNH - DIỆP hay thứ dầu đặc là HỒI - THIÊN nước tức bằng dầu thơm BA - CỎ hiện nay phân đống người đều quen dùng như vậy cả.

Phân đống người quen như vậy mà hiệu VIÊN - ĐỀ lại đã gửi được không biết bao là giải thưởng lớn trong các cuộc Đấu-Xảo về khoa-Học và Kỹ-Nghệ lại xin ta và ở bên Pháp, thời không có quảng-cáo ai cũng rõ ba đều:

- 1 Dầu-Khuynh-Diệp là thứ dầu nước hay
- 2 Dầu-Hồi-Thiên là thứ dầu đặc tốt nhất:
- 3 Dầu-Ba-Cỏ là thứ dầu thơm tức tốt quý hơn hết.

Đó lại là mấy món hàng bán rất chạy mà có nhiều lời. Nhà buôn nên chú ý. Gói thơ, để cho:

Số sản dầu, chế nước hoa, dầu thơm: GIẤY THẬP TẮT: VIÊN ĐỀ HUẾ

GIẤY SỐ: 87.

Tết năm nay các ngài dùng giày gì?

Giày Kim-Thời
Marque, dessin et modèle déposés

Kiểu rất đẹp, mũi làng Hoa-kỳ rất tốt, đế cao-xu đen đục ở bên Pháp, đi bền gấp bốn lần đế da hay đế crepe, không chượt và loét ra như đế crepe, trông đẹp và nhẹ như đế da, đi mưa không thấm nước. Giá rất hạ.

Bán buôn và bán lẻ:
VAN - TOAN
88, Phố Hàng Đào, 88
HA NOI

TRUYỆN VUI

MƯỜI TÁM ĐỜI HÙNG VƯƠNG

Ngày ngày đi qua phố N... Ngọc -- Quang bao giờ cũng đứng trước cửa hiệu Nam-Bình tò mò nhìn các sách bày trong tủ kính. Chẳng làm bộ như muốn tìm một quyển sách. Nhưng kỳ thực, chẳng chỉ nhìn qua hai lần cửa kính tủ là một cái ghế, kê sau một cái bàn; trên ghế có một cô thiếu nữ ngồi để lịch duyệt mở đọc tiểu thuyết.

Chàng đứng ngắm người nhìn đến mười mấy lần phút rồi mới chịu rời đi nơi khác.

Nhiều lần chàng cũng muốn vào hỏi mua một quyển sách nào mà hiệu ấy không có bán. Quí hồ được cô hàng rời quyển tiểu thuyết, người mắt lên nhìn mình là đủ rồi. Song còn biết quyển sách gì họ không có. Hỏi trảng quyển sách họ có thì mình lại không tiền, mà hỏi sách vu vơ thì lại sợ họ cười. Ấy cái tuổi gần hai mươi bao giờ cũng vậy, họ hèn lèn hơn con gái đến thì ấy.

Một hôm Ngọc-Quang đương ngắm cuốn sách biết nói, thì tình cờ một ông vào hàng hỏi:

— Ở đây có bán quyển Mười tám đời Hùng Vương không?

Cô hàng ngắm nghĩ một lát rồi lắc đầu:

— Thưa ông không.

Thế là chầu hôm ấy Ngọc-Quang quả quyết vào hàng, mạnh bạo gõ tay xuống.

Cô hàng ngẩng đầu lên hỏi:

— Thưa ông mua gì ạ?

— Tôi mua Mười tám đời Hùng-Vương.

— Thưa ông ở đây không có.

Ngọc Quang làm bộ thất vọng, hàm răng trên sứt sứt lên môi dưới, ngậm ngùi:

— Thế thì phiền cho tôi quá.

Cô kia tò mò hỏi:

— Thưa ông, ông cần quyển sách ấy làm...

— Phải, tôi cần khảo cứu về mười tám đời Hùng Vương.

Rồi từ đấy, cách vài hôm Ngọc Quang lại tới cửa hàng Nam bình bởi mua quyển Mười tám đời Hùng Vương. Đến

nổi hai tuần lễ sau, hề thấy chàng đi qua phố, có hàng lại cười khúc khích, lăm lăm nói một mình:

— Cái ông mười tám đời Hùng-Vương!

Nhưng bà thân mẫu của cô thì chẳng những không bao giờ khúc khích cười, mà lại lấy làm khó chịu về cách cử chỉ của anh chàng kia, cứ chón vồn độn rở ngôn tán con bà, mà chẳng bao giờ thấy mua một quyển sớ nhỏ.

Một buổi chiều, cửa hàng sắp đóng Ngọc Quang rón rén bước vào hàng đồng đặc hỏi:

— Cô đã có Mười tám đời...

Bà mẹ nghe tiếng chàng, ở trong nhà vội chạy ra tươi cười trả lời:

— Thưa ông có.

Rồi bà lấy ở tủ ra đưa cho chàng một quyển sách đủ cũ nát, quyển Mười tám đời Hùng-Vương, mà hôm trước bà xin được của một người bạn.

Chàng may mò quyển sách chề cũ. Bà kia ngiem sắc mặt đáp lại chàng:

— Thưa ông, mãi từ đời Hùng Vương thì tất phải cũ mới quý chứ...

Vậy ông có bằng lòng mua không?

Ngọc Quang lúng túng ấp úng đáp mấy câu:

— Thưa bà... bầy cho... thong thả để khi khác...

Cô bằng cùng bà mẹ nghe chàng nói những câu không có nghĩa ấy liền cùng nhau cười ồ, khiến chàng đỏ mặt tía tai, ngả đầu chào rồi rút chân.

Loài một tháng Ngọc-Quang không làm bên mảng đến hiệu Nam-Bình. Một hôm cơ việc phải đi qua đó, chàng vừa liếc mắt nhìn vào tủ kính thì cô hàng ở trong nhà chạy vội ra cửa, tươi cười chào chàng, nói một cách ân yếu:

— Thưa ông, mới ông vào mua Mười tám đời Hùng-Vương.

Nhưng lần này, chàng cười gằn, cầm đầu rào bước.

KHAI HUNG

AI MUỐN ĐI CHƠI

Chùa-Hương bằng ở phố Phong-Hóa

Ông Nguyễn-quốc-Thượn được giải thưởng nhất về cuộc thi « chọn dân biểu » (một cuộc đi chơi Chùa-Hương như hồi bằng ở-tô 18 chỗ ngồi; khởi hành từ 5 giờ sáng 5 giờ, chiều về,) có cho báo-báo hay rằng:

Ông muốn bán 18 chỗ ngồi đó lấy tiền cúng vào hội Tế-Sinh

Mỗi vé giá 1p.00 bán tại nhà báo số 1 đường Carnot khởi hành vào ngày thứ hai 17 tháng tư lấy từ 5 giờ sáng ở nhà ông Thượn số 58 phố Maréchal Pétain (phố Bắc-Ninh).

Ngài nào muốn đi, xin kíp lại nhà báo mua kẻo hết vé.

PHONG-HÓA

CÙNG BẮC KỲ THỂ THAO

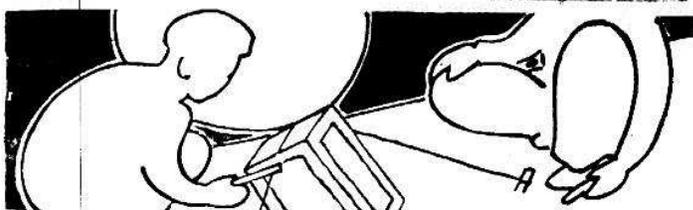
Người nhón với nhau, trong lúc tranh luận bao giờ cũng giữ thái độ nhã-nhặn hoặc cùng bầu với nhau cho ra lẽ phải trái hoặc cùng đùa với nhau mà cùng độc-giả cùng vui, cùng cười. Mặt báo không phải là chỗ để rở giọng còn để cho thừa lòng ghen ghét thù hận riêng, không phải là chỗ nói mà không nghĩ kỹ xem có nên nói như thế không, quên không biết đến, không cần độc-giả nữa.

Chúng tôi vẫn mong B-K-T-T có cái gì biết hơn chúng tôi, thì bảo cho chúng tôi hay, hoặc công kích chúng tôi cho

chúng tôi biết mà tự sửa. Chúng tôi trả lời bài trước vì bài trước còn đang trả lời (cũng như chúng tôi đã trả lời báo Đông-phương và ông N-K-H-Thu).

Bài sau đăng trong số báo B-K-T-T vừa ra không có cái tình cách công kích hợp lẽ nữa. Nếu B-K-T-T cứ nhất nhất giữ cái thái độ ấy thì chúng tôi không thể nào nói chuyện với B-K-T-T được vì chúng tôi sẽ đâm ra rôi như BKTT mất, không kiêng nể gì độc giả. Điều đó không bao giờ chúng tôi làm.

NGUYỄN-TƯỜNG-TAM

HẠT TRÔNG QUÂN MỚI

Đêm thứ hai: diễn tích

Tam Đa chúc tụng

(Ông Nguyễn-liên-Lăng, ông Sá la Vành và cô Kim-Chi khen lẫn nhau).

CÔ-KIM-CHI (giáo đầu)

... Tôi giọng, hỏi tài,
Chữ xưa nay tôi giọng hát tài,
Trường rằng chỉ có một loài Tọa-mi,
Đêm nay mở cuộc hát thì,
Thử xem người hát kém gì chim kia.
(biến thủng thính.)

Em đây mỹ tự là Kim-Chi,
Tiếng oanh thỏ-lê cũng dư thì thử tài.
Chưa chớng, sao em biết hát ai?
Hát anh Tiến-Lăng cùng người chú

làng văn.
Hát rằng: « anh đáng mặt tài nhân.
Pháp văn anh cũng giỏi mà quốc văn
anh cũng tài.
Nhất thần tình là cái khỏe khỏe giai,
Ở trong « số mệnh » khéo lai nhai, là
nhè...

Anh khỏe vì gió rụng hoa me,
Khóc vì nắng hạ, con ve nó kêu sầu.
Khóc cuộc đời dài bề nương dâu,
Đề cho thành Lai-Mã qua cầu thịnh-suy
Anh sầu anh khóc vì ti ti,
Em lạy cái chúng cảm. ừ em cũng
buồn...

Tập văn anh, em luôn đề đầu giường.
Đêm nào khó ngủ, em vẫn thường giữ
xem.

Tức thì em ngủ liền miến,
Văn anh thực bổ-ích hơn hạt sen đầu
táo tàu...

(Thùng thính, thùng thính !)

TIẾN-LĂNG..

... Bã đi đến nhau...
Một lời đã biết đến nhau,
Tri-âm lộ phải là cầu mới nên,
Những lời nữ-sĩ quá khen,
Ngắm mình trí-môn, tài hèn đầu đám
đương.

Lời có như ngọc, như vàng,
Thời tôi xin tặng lại chàng Sá-la-Vành.
Là nhờ ngôn luận trở danh,

Văn chương ít phổ, thông minh lạ đời.
Cử suy ý-tử trong văn bời,
Ba câu phân đoán chỉ dọi vài câu sai.

Sá-huynh có cái biệt tài;
Là anh khéo cười ý người làm ý ta.
Cái bả miá nào lảng báo đã hit qua,
Anh đem hit lại cũng được ba, bốn lần.
Tinh anh quân-tử hiền-nhân.
Ai mà chế riếu, anh chỉ câu ngậm
trong buu thời.

Rồi anh vút ồ, anh lya nhời,
Nói bông nói gió, xa xôi cho h: lòng..
(thùng thính, thùng thính, thùng thính.)

SÁ-LA-VÀNH

Đã biết anh hùng.
Anh hùng đã biết anh hùng,
Nhưng đôi ta phải phục bạn ma hồng
Kim-Chi.

Nội danh tài sắc ai bì,
Thực là đáng mặt! Tây-Thi làm thời.
Tóc mây, mắt phượng, mây ngàn,
Đồng tiền máu úm, miệng cười hồng
hoa.

Mặt tròn như cái bánh đa
Cổ cao ba ngón thực là sinh thay ! (1)
Tài kia sừng với sắc này,
Đại ngôn văn-lự, ấy tay giá cũng giá.

(thính thùng thính)

CÔ-KIM-CHI

Chỉ có ba ta,
Báo Annam chỉ có ba ta,
Khóc nào tam cúc có bộ ba tướng điều.
Nhưng em giận đời lắm kẻ bạc điều,
Thấy mình xuất sắc lại ra chiều héi
ghen.

Xả chí miệng thế nhô nhen,
Áu ba ta phải tư khen lấy mình.
Làm cho lỗ mặt tài tình,
Kéo má thiên hạ xem khinh... thường
xem thường.

(thùng thính, thùng thính, thùng thính ..)
TỰ MỞ
(1) Đương như bức chân đưng đưng ở
Phong-h'á.

Quông cô' tân thời

CỦA TƯ LỸ

(1) HỒI THỨ HAI

Nhất gia tranh cường
Cảnh thứ hai:
Sơn thủy (liệp theo)

Tân - Rửa má bây chừ, ngoài đầu lại, thét - kia quân nghịch, nọ quân thá, tán - Tại trận tiền bừa bới đã bị thá, chỉ còn cách giờ tay chịu trói, Đành cố giáp hồ tay quý gối, xin đầu hàng may khỏi vong thân.

Sá-la-Vanh ra bạch - tâm trí Nguyễn đầu lĩnh chừ đã hòa mang, nên mới thốt ra nhưoi bị thết, Thét - hàng bí tại chung thân Di-Địch, thá rằng liều mả cách khỏa thi.

(Đồng nghe tiếng trống và tiếng nhạc ngựa.)
Thét - Thậm cấp, thậm cấp, chi nguy ch nguy! Nghịch quân đã theo rồi đến kia, àu ta phải mau mau phục vụ! để mở tìm lời năn nỉ, họa may ra còn bút còn ngòi!

Ông Cử Dương ra thét (mắng Sá-la-Vanh) Hò thắm chân hồ thắm! Nhục tại thì nhục tại! Sá-la-Vanh sọ vôi rụng rời, chịu khuất phục làm nào lòng quân sĩ! Trận bút chiến binh ta gặp bí, phải ra chân chạy khỏe là hơn. Bao giờ ta chạy đã hết đường, khi ấy sẽ đầu hàng cũng chưa muộn!

nó chạy qua đây, khi ấy sẽ đỡ ra đánh úp, nên chằng há?
Chư đầu lĩnh đồng nói - Hào a! Hào a! Diệu kế diệu kế! Thân mưu thâu mưu! Khá khen cho tiểu tốt trí cao, về sơn-trại sẽ ghi vào sổ thưởng.

(Đầu lĩnh, lâu la chui cả vào giàn bí chốn.)
Tư Lữ, Nhất gia Cáo, Việt-sinh, Nhất Lĩnh, Nhị Lĩnh cùng lâu la ra riều một vông.

Nhất gia Cáo bạch - Quái đã chân quái đã. Kỳ tai thậm kỳ tai. Bọn chúng vừa đây chạy như đàn vịt, giờ đã chồn đi đâu chẳng biết, hẳn chúi trong giàn bí bên tề.

Tư Lữ cười, nói: Trong cơn hốt hoảng, tâm trí hỗn mê, bọn tàn quân không nấp bụi kia, không mọc cành chạy đâu cho thoát.

Thét - Rửa má chúng ta cũng nên dùng b. óc. kéo quân thù đánh úp sau lưng, kẹp đàn quân ta vầy kín một vòng địch-quân hẳn khó lòng tẩu thoát. Hết lương thực ắt là nhao nhác, phải bỏ gươm cởi giáp quy hàng Bộ quân-(quân đạ) phải cái canh cần mặt tuần-phòng, kéo quân nghịch ra khỏi vòng chốn thoát, nghe.

Tư Lữ cùng chư đầu lĩnh bên đàn quân ngồi nghỉ, rồi đánh trống. Đón vận lối làm cảnh ban đêm.

Trong giàn bí - Hoàng chủ trại lò mò ra lắng tai nghe rồi nói: Tân - Giàn bí kia ẩn núp, tạm được chốn yên thân, nhưng rửa má ngòi đã chồn chân, không có lẽ lần khần được mãi! Àu là:

nhân khi trời sụp tối, kịp lần mò tìm lối thoát thân à.

(Nói xong đi mò, hai tay sờ soạng)
Tham mưu Vĩnh và tham mưu Liễu cùng giắt nhau lò mò ra.

Tham mưu Vĩnh nói - Lắng tai nghe đã hẳn rõ ràng có tiếng người đi! cứ phép mầu bảm độ mà suy, ắt là phải có người đi lại.

Tham mưu Vĩnh và chủ trại Hoàng chạm chán vào nhau - Hai người Jồng thanh kêu:

À á á! Địch bị quân thù, mau mau chạy chốn.

(Rồi hai người quay lưng lại nhau chạy mỗi người mỗi ngã).

Chủ trại Hoàng chạy dầm dàu vào ông Cử Dương, Dương tóm lấy Hoàng.

Ông Cử Dương thét - Bớ các anh em ơi! mỗ đã bắt được tên quân nghịch, kẹp ra tay chỏi chặt điệu về Ta nên nhân trời tối canh khuya, đến úp trại tất là đặc thủng!

Các vị đầu lĩnh đều đỡ sỏ lại, đánh lộn sộn nhau trong bóng tối.

Ông Nguyễn-trọng-Thuyết giao chiến với ông Ng-văn-Thổ. Sá-la-Vanh với Kim Chi, Việt-An với Ng-Phùng, Ng-công-Tiểu với Trịnh-dinh-Rư, chủ trại Hoàng với ông cử Dương.

Đồng thanh thét - Ai ải! đây này một quân bút, đã biết tay mỗ chưa, từ rầy nhớ lấy mà nên chừa, bằng nghịch mạng ắt là bỏ sác.

Ngoài kia, Phong-Hóa đứng cười: Hối ha! hối ha!

Đầu lĩnh trại Hồng Hoàng càng đánh nhau giã.

Đồng thanh nói: Á! ải! tức chết đi này! hay cho lũ chúng bay, đánh ta thua còn cười mà chế nhạo!

Một tên lính ra bạch - Ô hay! này đầu lĩnh Hồng Hoàng trại, có làm sao mắt lại quáng gà! Cùng tướng tá trại nhà, cứ nhắm mắt đánh boai đánh bầy!

Thét - Ô! đầu lĩnh, ôi đầu lĩnh ơi mau mau lại tinh! mau mau lại tinh! chớ có đánh nhau hoài mà đau tội nghiệp!

Đầu lĩnh trại Hồng Hoàng - dừng tay, than - Ngõ là quân Phong-Hóa, ngờ đầu hóa quân mình.

Đầu tôi biết tội đã nhiều.

Ráp mang vàng đá mà liều với thân. Chư đầu lĩnh định đập đầu vào đá, xong không dám, quay lại khóc với nhau.

Hoàng chủ trại bạch - Chư vị ôi! tay vầy giọt hồng, ruột sa máu đỏ, thể sự rầy đã ra thể đó, dùng thương tay nên liều chạy cho nhanh.

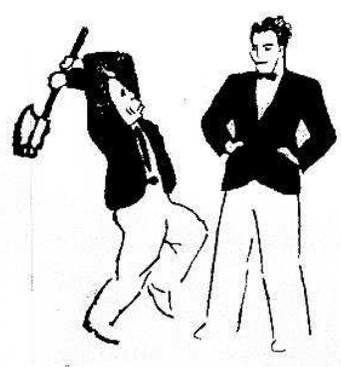
(Cổ tiếng nhạc ngựa, tiếng chuông, tiếng trống âm âm).

Đầu lĩnh đồng hô: Chạy! chạy! a! bước được nhanh là người ầy tức trí

(Chạy ra ngoài giàn bí)

Một tên lâu la bên Phong-Hóa dừng trông - Tân - Nọ kia quân trại Hồng Hoàng, quân ta kịp đỡ ra mà bắt!

(Quán Phong-Hóa uà giắt, tiếng trống vang trời, quân reo rầy đất).

Bác kỹ thể-thao vác búa c'iem Phong-hóa...

... Ai ngờ!

Bác kỹ thể thao dính lấy mũi tên độc bản Phong hóa...

... Ai ngờ!

HIỆU MŨ PHAM MANH - KHẢ

80 PHỐ HÀNG BÔNG HANOI

GIA ĐẶC BIỆT không đầu bằng

Mú hai lần nút chai, kiểu quả dưa rất đẹp, có bảo hành một năm

GIA 1P.60 - ở xa xin gửi thư về mua buôn

Từ-Ly, Nhât-giao-Cạo râu nói - Tán : Chuẩn chuẩn hao bột bột, chầu chầu chực đá voi. Mối giao-phong đã chĩa quắp vuốt, quào càng tướng chày như càn cút! Quyết bằng dung tẩu là chuyết bấy lâu nay là... lút rùng vào à!

Thét - Bớ quân! mau thừa thắng đứ! theo, cùng ta quyết ra tay tróc nã.

(Từ-Ly, Nhât-giao-Cạo cùng lâu la đi riêu mấy vòng)

Hoàng-lăng-Bi chạy nói - Ôi thương ôi nước đã đến chân, lòng thêm ào ào; chưa vj có mà đi đoạn hậu, quyết vì ta bảo bộ ngọn bút cùn, nghe.

Hữu tham-mưu Vinh nói : Chủ trại ôi! đầu lĩnh nay đã mặt, nhất phân trùn, còn ai dám răn ngăn quân nghịch.

Tả tham-mưu H ếu nói : Nay các quân thù lấy chủ trại làm cái đích, chỉ bằng theo họ Tào xưa mà cắt quách nắm rêu, rồi chủ trại bỏ lại áo long bào. thì lúc đó nghịch nào bắt được!

Lâu la Trác-Định chạy ra nói : Xin chủ trại cùng tham mưu mau chạy trước, còn tặc tôi ra sức ngăn ngừa, đường công gặp lúc quân thua, tay theo lược khà tua chớng đỡ.

Chủ trại Hoàng nói : Thét : Người là ai hồ? dám múa mõ với khua mõ! tại gặp vạn người còn chẳng ăn người, huống lại đồ vô danh tiểu tổi!

Trác-Định nói : Thừa chủ trại, tôi tuy rùng dờ song công đơ-năng có đo lường lớn để hộ (bàn) đơ-mãng có nui tên thần, toa-đơ-năng có đầu cá ngao, tôi vẫn cười. Ngân ấy vật, ngân ấy bửu bối, giờ một trận huyết chiến át thành công.

Tham-mưu Vinh nói : Nghe lời nói phách, ta muốn nổi xung, người muốn chết ta cho được thỏa lòng (quay lại chủ trại Hoàng cùng tham-mưu Hiếu), còn ba ta nên xa chạy cao bay.

(ba người vào)

Trác-Định còn một mình, đứng lại nói Bông hoa cúc lộn, có lúc cũng thơm, ta tuy lâu la, có khi cũng giỏi.

Tán - Rứa mà chừ cái chầy cái cối, át hẳn là ta, vẫn phường cò eo ta phải giờ ra, còn búa sắt gì để ta chém nghịch.

Nhât-giao-Cạo ra bạch - Quân Hồng Hoang nay đã oai sạch, biết theo ngã nào mà cạo mặt mấy tên chơi. (trông thấy Trác-Định)

Kêu - hó lâu la! trông người xem cũng ra người. Vậy có biết chủ người chày đầu không a, lâu la!

Trác-Định đứng nói - Chạy đầu không biết, mà hỏi chi ta! nếu người còn nói, ngọn búa này chẳng tha người được!

(Nhât-giao-Cạo ôm bụng cười)

Thét - A ra người cười, a ra người sược! Oong-đơ-mãng ta phải nâng búa lên trước, đơ-đơ-mãng chém suồng đầu người sau!

(nâng búa lên)

Tán - nặng quá, ba chả là nặng! rêu đồ ta... ôi là đồ ta!

(Nhât-giao-Cạo trông thấy cười rã rợ)

Trác-Định thét - Chết đến nơi mà chẳng biết à, này tấy lại đây để ta chém xuống.

(Trác-Định ra sức bình sinh chém xuống một búa)

(Nhât-giao-Cạo cười rồi lùi lại - lui rí búa rúng xuống chân Trác-Định).

Khóc - Hi! hi! hi! hi!

Tán - còn chi, thôi có còn chi. Búa quăng tên mất lấy gì nữa may.

Nhât-giao-Cạo cười nói - thân và bao hơi sức, mà cả gan chim chích ghẹo bở nặng, nhưng ta đây đại độ khoan hồng con dao sắc cạo chỉ để tiêu tổi một thà cho mi sống sót, về bảo chủ mi kíp kíp lại bang.

(Nhât-giao-Cạo đã đi Trác-Định rỏ thà cho về.)

Trác-Định ôm đít khóc, lùi thối về Ôn bất tận, ôn bất tận, ngãi vô cùng, ngãi vô cùng. Từ nay xin thề với non sông, chừa giải giết vuốt râu Phong Hóa!

(Nói xong, ôm chân vào).

(Nhât-giao-Cạo đi một vòng, thấy một anh phu xe.)

Ông Sa-la-Vanh trả hình làm phu xe

Sa-la-Vanh nói : Dạ! dạ!

(Kéo xe lại)

Giọng nói hơi run run - Thừa ông gọi xe!

Từ-Ly nhìn, cười ngất nghẹo, nói với Nhât-giao-Cạo - Nguyên-tiến-Lãng chèo lên cây me. nay tôi đã tằm được Tô Dân, cọng Lá-công-Đắc, Đinh-công-Tiểu cùng Triệu-dinh-Rư, bấy nhiêu tướng chày đã mỗi rừ. tôi biết vậy đã phục quân chò bỏ bị, duy chỉ còn có chủ trại Hoàng lăng Bi cùng với Hiếu, Vinh hai tham mưu, kéo tàn quân chạy tựa đàn cừ. tôi thương hại thà cho về bên trại.

Gọi - Rứa mà chừ, còn anh phu xe, anh có phải là la Vanh chăng ha?

Sa-la-Vanh run sợ, không nói lên lời

Cười - Ha, ha, Yềng hùng rứa mới gọi yềng hùng, trong thiên hạ duy duy sứ-quân dữ Tháo.

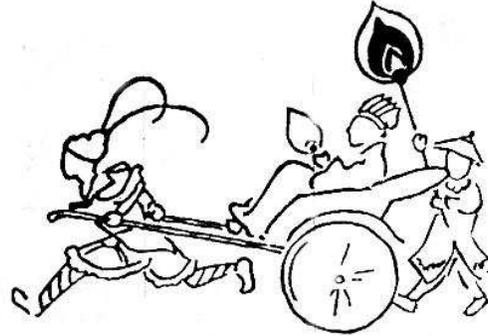
Tán - Rứa này, Sa-la-Vanh công tử meo công tử nghỉ giới như thần, nhưng qua mắt mõ e rằng không dặng. bây chừ công tử muốn sống, kéo mõ về đến ài Nhật-Tân.

(Nói rồi bước lên xe) **Sa-la-Vanh kéo đi.**

Gọi - Bớ quân! một trận tra nh hùng nay đã toàn thắng, mau mau trở lại thành Phong-Hóa khao thưởng ba quân nghe.

(Quán - dạ, dạ, dạ.)

Từ-Ly, Nhât-giao-Cạo cùng lâu la cùng vào, Hạ màn HẾT

Thét - Ôi, ôi, ôi, ôi! đau cha chả là đau! đốn cha chả là đốn!

Khóc - Hi! hi! hi! hi!

(ngồi xuống ôm chân, quẳng búa)

Tán - Oa lưỡi búa, ơi lưỡi búa, a! ngờ mi phân chủ bại ta. Ráng vào chân đsu chết bỏ cha, quẳng cho rảnh để làm chi vô ích!

(Trác-Định quẳng búa đi)

(Nhât-giao-Cạo đứng cười ngất nghẹo)

Trác-Định thét - Người đứng kinh thì, mất búa hãy còn tên, tên độc này ta ra sức bắn lên, cá ngao nọ cũng còn phải chết.

(rát cunghấp tên bắn)

(Nhât-giao-Cạo dợi tên đến, hất tay một cái, tên vọt lên cao rồi rơi vào đầu Trác-Định.)

Thét - Ôi, ôi ôi, ôi, đau cha chả là đau, đốn cha chả là đốn.

đứng nói : Bình tan tướng chạy, nghỉ lại thương ta chút thân sên không trôi nổi con gà, xếp binh khí về nhà ăn cơm vj.

Tán - Rứa mà ngựa chạy cùng đường, chỉ còn cách trá binh làm phu xe kéo.

Hát - Cái xe là cái xe tay,

Kéo ai kéo lại cả ngày lẫn đêm.

Ai ôi, cái nệm nó êm.

Rún lên rún xuống, ai lên xe này?

Ra sức, tôi là tôi kéo ngay.

Có liền sẽ đứng đĩnh ngũ ngày rồi lại ngũ đêm.

Từ-Ly Việt-Sinh v.v. cùng lâu la ra Nhât-giao-Cạo nói - Nay anh! tôi đã ra sức tìm, mà chẳng thấy bóng chim làm cá, lủ Hồng Hoang nó chồn đầu mắt cá, anh có mỗi chân gọi xe kéo mà về thôi.

Gọi - Xe! xe!

MOI ! ĐẸP !
 C) nhiều kiểu chữ rất mới !
 In rất đẹp !
 Lại giá đặc biệt !
 Nhận in đủ các sổ sách, báo chí, quảng cáo, danh thiếp, v.v.
 Imprimerie Moderne
 62 Rue des Chancères - Hanoi
 Télé. N° 386

THUỐC LẬU VÔ-ĐỊCH

một m) thuốc già truyền đời năm đời nay của cụ lang Khôi đã nổi tiếng là hay. Chứ không sai nào, thuốc này không hại di truyền sinh dục, không vật vã như một số thuốc di làm như thường, lại còn lâu cho khỏe thì...
 Khôn người khỏe là cơ thể khỏe, cơ thể khỏe thì tinh thần tươi, hay đi thành ki ki như, nước tiểu vàng...
 quố đầu trời đình, hay đi từ ra những chất lầy như như to, chất, uống thuốc này thì khỏi dứt óc, chỉ không dữ rồi đầu khi nhọc mệt trong say lại tái phát như những thuốc khác. Những người đi uống quố thuốc này đều công nhận là hay nhất. là một thế thuốc Vô Địch chữa về bệnh lậu. Giá một vj 1p.00, không người mắc bệnh tìm ta hay từ bắt phát bệnh, phát số, phát ròi, lại à mắt, hoa, củ định thiên phác, chỉ uống một vj thuốc giảm một giá 1p.50 lập như này. Còn người dân ông đi tinh bại thẩu, đũa-bà khi hư vì chơi bời, quá độ thì uống một hộp có tinh bổ thần giá 1p.50 sẽ thấy trong người khoan khoái, bệnh tình bớt hẳn đi nhiều lắm. Tiền như người ta chăm tiền...
 da vàng hay vj lên có là phải bệnh phồng tích, chỉ uống một gói phồng tích giá 1p.50 là như ngay nếu phải đã lâu năm mà uống đến ba gói thuốc này mà vẫn chưa khỏi, thì nghĩ là bệnh quan cách rất nguy hiểm, phải đến tận bản liệu chữa mới có thể khỏi được. Bản liệu lại còn thứ thuốc bằng rượu để chữa chứng đau bụng đi tả rất thần hiệu, đã thập từ nhất...
 sinh, chỉ uống một chén lỏng rượu là cứu được tính mệnh giá 0p.30 một chai con người nghèo khổ cấp bản liệu chữa không lấy tiền. Lúc nào cũng có ông lang Khôi...
 ông lang Khôi chuyên chữa về bệnh lậu vj tìm ta cũng vj lang Khôi thần chữa các bệnh người...
 trẻ con. Thuốc chén người nhữ 0p.35 một thang, trẻ con 0p.20.

KIM - HƯNG Dược-phòng
 104 bis Route de Huế Hanoi
 HAIPHONG 130 phố cầu Đái hiệu MAI LĨNH
 NAMĐÌNH 28 Rue Champeaux hiệu VIỆT LONG
 HUẾ 18 Rue GIA LONG

ĐAI-LY

Ai dùng nước hoa nên biết

NƯỚC HOA - La Reine des Parfumes « Bà chúa nước hoa hơn rất lịch-sự, không hắt, sức một lần thơm mãi.

Lọ nhỡn 1p50 Lọ nhỏ 0p85

THUỐC SỨC TÓC - Rất hợp thời không nhờn không có gàu, rất vj sinh không hay đau mắt, miễn phải thế nào cũng không sỏ xuống mặt, giá bán theo bên Pháp, rất hay.

Fixateur Parisienne - tức cứng hay tập th thao nên dùng

Lọ nhỡn 0p58 Lọ nhỏ 0p10

Fix-Prillanbel - « tóc mềm nên dùng »

Lọ nhỡn 0p45 Lọ con 0p25

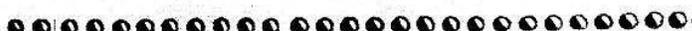
Brillantine Dollar - « thứ này thì ở nhà »

Thứ thường 0p45 Thứ Lux 0p30

Bán tại các tạp lờn Hanoi

Ở tỉnh xa ai muốn mua buôn mua lẻ xin viết thư hỏi

VAN HOA 48 Rue Tirant - Hanoi

NỤI CƯỜI.

Câu X L N Hanoi

I. Tự vựng hoạt kê

Công tử: Công là của chung, của nước, tử là con, công tử là con của nước, (enfant de la patrie)

Công nương: Công là của chung của nước, nương là con gái, công nương là con gái của chung (fille publique).

II. Cùng đời xem Kiều

Tưởng du học bên tây mới về, một hôm giờ quẻ Kiều ra ngắm, hỏi bạn là Thuột ngồi bên cạnh.

— Anh xem truyện Kiều có thấy tác giả nói có Kiều có mang vào hồi nào không?

— Không!
— Anh nhìn là Annam mà không hiểu truyện Kiều, hãy đọc lại câu:

Thất kinh, nàng chưa, biết là làm sao.
Có Kiều chẳng chừa là gì?

Câu P H Q Haiduong

I. Uốn lưỡi nhấm

Ông gì ở K thường hay uốn lưỡi để học trò đi phân biệt "hả nào nên viết: s. x. hoặc t. ch. Nhân ông mua tờ Phong-Hóa đang ngắm mấy câu thơ của ông N. K. Hiệu có Phong-Hóa; dười ngoi đèn xanh cái hỏa lò. Trên bàn «chai» bé, lại «chai» to, bà giáo đi chơi chơi về, thoáng nghe thấy «hỏa lò», chai lớn chai to «mà ông đọc lại uốn cong lưỡi lên» liền hỏi: thơ gì mà lại có cả hỏa lò chai lớn, chai to.

— Đó mơ đoán ra đấy.
— Khó gì — lại cảnh nương chai ăn, ngồi bên hỏa lò mà rết.

— Không phải, đây là bài thơ ngời uống rượu cảnh hỏa lò, trên bàn đầy chai rượu kia mà.

— Thế sao cậu lại uốn lưỡi ai chẳng tưởng là con trai, con số.

II. Cùng vì lễ phép quá

Cu Lợi-Hòa nho học xuất thân, là người rất có lễ độ. Một hôm cụ đến chơi đặng cụ Cửu Môn là bạn đồng khoa, ngồi chờ trên gác, điều thuốc hút, chén trà đã cạn, cụ dùng giấy xin kiếu về.

Cu vốn lễ độ, không hề như thói thường chào chủ nhà rồi quay lưng

bước rảo, cụ cần trọng cứ đi giết là; chẳng may đến cửa gác cụ lự chân ngã lán xuống mà mồm chưa rút câu:

«Tiêu đề xin vô phép quan bác nhè!»

Câu N B L Kiến-an

Trẻ kho làng bẹp

Năm Toác nohiện, thích hăm trẻ kho mặt. Một hôm đang nằm hút có đĩa trẻ kho để cạnh «thằng cháu đương chơi ở giường trong, bỏ lại chỗ ông nó đương hút thuốc, thấy có đĩa trẻ kho, thò tay chụp bốc.

Năm Toác vội vàng quát lo lên:
«Cút đấy! không ăn được đâu! khi ời lo

Câu T S Sơn-Tây

Nghe nhấm.

Thầy giáo — Le coq la con gà sống. Nhấm ở trong lớp là một thằng học trò nghịch ngợm, không chịu nghe bao giờ, nghe thấy chữ cốc, tưởng là thầy bảo cốc thầy Lạ bên cạnh, bên thẳng cánh đũa một củ vào đầu thẳng Lạ. Thằng Lạ sợ quá, sợ sệt khóc rồi lén thưa thầy Thầy gọi Nhân lên mà báo rằng: «sao mày lại cốc nó để cho nó khóc?»

Nhân đáp rằng: «thưa thầy con nghe thấy thầy bảo cốc ta, thì con mới cốc nó chứ»

Câu H V. H. Thái Bình

Lời con trẻ

Nhân chừa mặt, con bà Phát được anh nó cày xe đạp đi chơi, thực làm. Khi nào nó ngồi lên xe của anh nó nó cũng thấy bánh xe thỉnh thoảng cứ n. oạt bên nó, chẹp bên kia. Nó nghĩ mãi, nó đến trông xuống cứ thấy bánh xe thỉnh thoảng ngoặt ngược như trước. Một hôm nhìn như nó đã nghĩ ra được bên báo với anh nó rằng: «anh! Cái xe của nhà ta nó khôn quá, chỗ thế mà hề khi nó trông thấy đúng phần trâu to sũ lại tự nhiên nó tránh ngay ra một bên không bao giờ để phải cả.»

Câu V. K. T. Hưng Yên

Cách làm văn

Thầy giáo bảo học trò: «trong khi các anh làm văn, không cần phải nghĩ ngợi cho lắm, chỉ xem trong bụng có gì thì viết ra mà thôi.»

Một anh học trò nghe lời viết rằng:

«chúng tôi làm văn, không cần phải tu tưởng, trong bụng tôi có những ruột, gan, quả tim, gia giầy, một quả quít, hai cái bánh, rồi lại có n. ấy bat cơm vừa ăn nữa.»

Câu P. V. T. Hưn. Yên

Lời khai

Quan — Bỏ máy lam nghề nghiệp gì?
Dân — Bỏ con đã đi làm quan tư năm n. oái cơ a

— Quan gì? Ở đâu?
— Hăm, quan âm a (chết) và ở dưới đất.

— Mày làm nghề nghiệp gì?
— Băm con làm nghề đời a.
— Đói gì và đóng ở đâu?
— Băm đời đất đắp đê ở Chợ Suối a.

II. Chồng phất

Hai thầy địa lý đến đề mà cho một nhà phủ hi kia Khi đề xong rồi, nhà chủ thúi hai thầy một bữa rất no say — Bữa hôm ấy thế nào một thầy bị đầy bụng, đi tháo lồng. Đến sáng chủ biết vô có ý sỏ thầy địa lý mới hỏi rằng: «thưa hai

NHỚ RĂNG LỜI KINH THỜI KHÔNG ĐAU!

Bức tranh không lời

phẩy, đem qua có cái gì mà nó cứ phảnh phảnh ở răng sau thế? Thầy địa lý mau trí khôn, đáp ngay rằng: «Thưa, đây là mã của ông được đó, long mạch chầy không kịp nên phải phất phi ra đó, ông tình chúng tôi để có hay khôn, thật phất chóng quá, phất nghe thấy được!»

Thi câu đối

Danh sách

Trúc Nam: Hanoi — Xuyên N T L, Hảiphong — D H N Saigon — N T T, Khâm thiên — V X S Haiduong — N D H Hoàng Mai — Q P L Champeaux Nam-Bịnh

Bét

Mấy lời phân trần cùng các nhà dự cuộc thi câu đối

Như đã nói trước đến hôm 1 — tháng 4 là hết hạn gửi thi câu đối. Bản báo đã có chợ những về khá dăng lên báo; xét trong những về đối câu thơ nhất, không có về nào thực hoàn toàn đúng cách — Thành thử không ai được giải thưởng cả — Bản báo lúc ra câu đối cũng biết là khó đối, sợ trước rằng không có ai đối được nên không dám tăng giải thưởng vì các độc giả cho bản báo là không thành thực.

Xét ra chỉ có hai câu đối của ông Đỗ Xuân-Tiên Bạch-Mai đăng trong số 34 tuy không đúng cách nhưng khá hơn cả — Vậy bản báo định tặng ông Tiên một phẩm báo Phong Hóa

Xin có lời cảm ơn chung cả các bạn và đội dịp khác ta lại sẽ cùng nhau mua vui

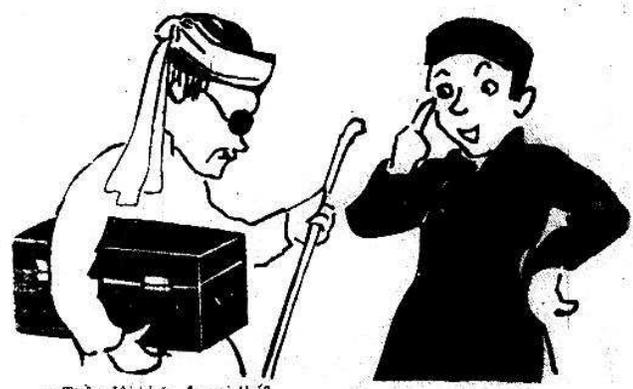
PHONG HÓA

Mấy lời cảm ơn

Bản báo có lời cảm ơn tất cả các nhà buôn đã tặng giải thưởng về cuộc thi chọn dán hiệu:

Hiệu Cờ chung (nay dọn đến No 100 Colon (sans colon) hiệu nhuộm Phạm tá hiệu Khanh ký, hiệu Vạn-Toàn nhà bán giac Tân Dân, hiệu Vẽ-đồ-Thần hiệu Bình hưng và hiệu Nam-ký.

PHONG-HÓA

— Thấy đời khá đẹp, ời thế?
— Ấy khấn cụ tôi nó. «về» hồi trong năm.
— Thấy thuê xe hay đón ở đâu?
— Tôi thuê ở trên phố Hàng ngang.
— Sao thấy không thuê xe hay đón của số Lucis Chữ?
— Ấy tại người ta đón rằng: xe và đón số 3 ý xấu, chỉ lại lười việc giao phố cả cho người làm.
— Ai bảo thế? Họa chẳng chỉ có thấy... Chứ ông L. Chữ ta nhà cho thuê xe và đón, đầu tiên đã được nhiều người tin vì xe tốt, đón rống mời

Xin chú ý đến Ga Mới đầu cầu Paul Doumer Hanoi

Ở ngõ hàng Khoai Rue Duranton) cạnh Gare Mới Đầu Cầu Hanoi số 54 và 56, telephone số 268, có một xưởng uốn nhôm làm các cửa nhà, cửa, đồ sắt và b n các thức gỗ: cây phiến và xê, cụ xẻng tuay cửa làm các thức cửa litesaux, lattis, các cái cửa b. chớp và c. gi. hạ nhất ngoài bắc, công việc làm rất nhanh chóng được vừa ý các quý khách.

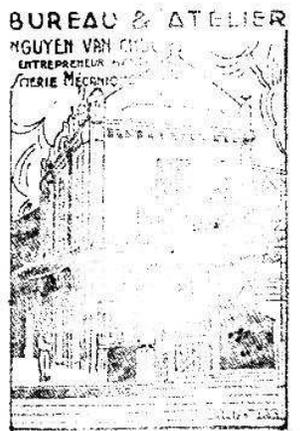
Các quý khách cần sự gì về việc mộc tá đặt ngay cho bản hiệu vừa khỏi mất thì giờ mà lại có phần lợi.

Ở ngoài ga Hanoi lúc nào cũng có gỗ về b. n.

bản hiệu xin khai một vài thứ và bản hiệu khách trong ít lâu như một thước giá

Rui lợp ngói 0n.027x0.027 Giá 0p056
Lattis 0m027x0.010 Giá 0p30.

Bản hiệu xin nhắc đến các quý khách cần sự gì về việc làm nhà, và hiện đang cần các thợ mộc và thợ sắt ở đây.

BẮC-KỶ THỂ-THAO VỚI PHONG-HÓA

Phong-Hóa từ khi đổi mới, có mở ra mục «*Những hạt đậu dạn*» để vạch lối của các nhà viết văn. Trong số các nhà viết văn bị vạch lối đó có ông Trúc-Đĩnh và ông Lão-Ôn — vì hai ông này viết một thứ văn không phải là văn son-sám (các ông định tâm viết ra như thể để cho văn có vẻ mới mẻ, đặc biệt).

Ấy, chỉ vì có thể mà trong B. K. T. T số 121 ngay trang nhất có một bài dài ba cột nói riêng về Phong-Hóa và ông Nguyễn-Tường-Tam. Cũng là một cái bản bệnh to tát cho Phong-Hóa được một tờ báo thể thao nói tới.

Nếu Phong-Hóa có làm lỗi, có dốt nát, nếu trong Phong-Hóa có thứ văn không gãy gọn, mà được quý đồng nghiệp B. K. T. T. chỉ cho, Phong-Hóa tự xét cũng thấy mình dốt như B. K. T. T. vậy. Ai dám nói mình giỏi bao giờ.

Thứ văn viết báo, viết sách đã là thứ văn bán cho mọi người xem, thì mọi người đều có quyền bình phẩm đến, dẫu người bình phẩm ấy không viết nổi câu văn đi nữa — Phong-Hóa vạch những cái dốt của các báo khác ra, cũng là lấy tư cách người đọc báo, mua văn, không phải là để tỏ rằng mình giỏi hơn, tài hơn. Xin B. K. T. T. xét kỹ và nhận biết cho như thế chứ không phải là muốn «*chung bành*» với độc giả như ông Trúc-Đĩnh tưởng năm lâu.

Xin ông Trúc-Đĩnh lại nhận hai điều này:

Điều thứ nhất là những cái dốt mà Phong-Hóa vạch ra, nó thật là cái dốt, đích xác là cái dốt, chứ không phải là Phong-Hóa «*hề ngay làm công*» «*hằng đúng*» «*chút nào cả*» mà ông Nguyễn-Tường-Tam làm thể không bao giờ «*sợ tẽn đạo đức*» (!) chỉ có ông Trúc-Đĩnh nói không như thế là «*tẽn đạo đức*» thôi.

Điều thứ hai là đã nói đến ai thì chỉ tên vạch mặt cần thận, người nào đã

viết xấu dốt, đã ký tên thì phải chịu nhận lấy trách nhiệm; câu văn dốt là tự người viết ra dốt.

Ông Trúc-Đĩnh lại bảo các báo Pháp không bao giờ có những mục như mục «*bạt đậu dạn*». Ông Trúc-Đĩnh ơi, một là ông nhầm, hai là ông đọc ít báo tây, ông cứ mở ngay tờ «*Canard enchaîné*» (có bản ở bên này) ông sẽ biết là ông nhầm, mà dẫu ở báo Pháp không có cái đó cũng không quan hệ gì

Ông Trúc-Đĩnh lại bắt chước Nhất Dao cạo nhát hạt đậu dạn của Phong-Hóa. Hay lắm! Thật là ông nói sao, ông làm vậy, ông cũng bắt chước Phong-Hóa «*văng mạng nói cào*», «*bề ngay làm công*», «*quấy Lối bởi thói*», «*thiếu tư cách quân tử*», «*bất nhả*» v. v.

Nhưng lại xin ông nhận cho rằng Phong-Hóa chỉ vạch cái dốt của câu văn, chứ những chữ thợ nhà in xếp nhảm không kể tới, vì đó không phải là lỗi tại nhà viết văn; như «*cứu vớt*» nhầm ra «*cứu với*».

Nếu Phong-Hóa cũng bắt chước B. K. T. T. nhát những chữ đó, (như ở trong B. K. T. T số 120, chữ Hà-thành in ra Hà Thanb, chữ đã in ra chữ đã) thì độc giả họ sẽ cho người nhát đó là ngu ngốc.

B. K. T. T. lại ra mục Mũi tên độc để bắn riêng Phong-Hóa. Phong-Hóa có mục hạt đậu dạn nói chung đến các báo; các sách, chứ không có vì thù hận hay ghen ghét riêng, nay B. K. T. T. dụng tâm công kích Phong-Hóa, vì thấy Phong-Hóa vạch dốt của mình ra. Hỏi ai là quân tử?

Đã vậy thì cũng xin nói thực rằng, nếu Phong-Hóa cố ý «*bạt hạt đậu dạn*» ở B. K. T. T. thì cứ bao nhiêu bài là bấy nhiêu hạt — Phong-Hóa không nhát hết vì cộn bận nhát ở các báo khác nữa.

Cứ xem như ở trong B. K. T. T. số 121 về bài Eclair (thắng Stade, mới có 5 giòng mà đã hai hạt ròi; như *tai đầu lùn* *thứ hai* (tai đầu là đầu bai lần ròi),

như *kỳ lục loan thắng* kỳ lục nghĩa là biếu chép, mà dẫu lấy nghĩa kỳ lục là record cũng không thể nói kỳ lục là toàn thắng được) Chứ nbo dùng đã sai lại thêm những tiếng như *cong đơ máng* như *doan đóm* *tờ áng lè*, thế mà có ai mới nói đến đã phát khùng ngay.

Ông Trúc-Đĩnh ơi, trước khi đâm khùng, ông hãy xem lại cẩn thận cho rõ nghĩa hai câu cuối cùng trong bài ông viết về công kích Phong-Hóa — xem lại cẩn thận đã rồi hãy phát câu mà bảo người khác là dốt.

Ông Trúc-Đĩnh lại bề ông Đông-Sơn về người trông tay lên bàn, bốn ngón gắp lại chỉ chổng có ngón cái — đến đây thì (xin lỗi ông), thật tôi phải nói to rằng: bề vậy là ngu, mà ai cũng đồng ý với tôi như thế — Một bức tranh khôi hài nó hay về cái ý nghĩa, chứ về người chổng cầm bằng ngón tay cái, hay tay không có ngón, hay thiếu một cái lông mi, thiếu một cái lỗ mũi thì có quan hệ gì

Tôi xin mách ông rằng bức tranh lè bề, Đông-Sơn về người đàn bà hai chân phải, Đấy, lồi đấy, đấy mới thực là lồi — nhưng cho bề nữa, cái ý nghĩa «*sur* *từ lè hồ*» có giảm đi chút nào không?

Ông Trúc-Đĩnh lại bảo P. H. công kích thơ sâu, văn sâu mà văn làm thơ sâu, truyện lìn khở số, tiểu thư ho lao, công tử chán đời. Không biết công tử chán đời, ông Trúc-Đĩnh thấy ở đâu, còn như tiểu thư ho lao thì chắc ông định nói bài Nắng mới trong rừng xuân. P. H. công kích văn sâu chứ không bao giờ công kích truyện lịch sử đở. Nói đến

người con gái ho lao không phải là làm văn sâu, và lại một người con gái ho, mà có quên cái chết nó đời mình, suốt ngày vui vẻ tươi cười không hề một lời than thở thì không biết rằng sâu ở đâu thế? Sở dĩ phải bình giải không phải là để cãi cho mình, chỉ vì thấy có người đọc văn không hiểu mà nói nhảm nếu lấy làm lạ, phải nói rõ ra đây thôi. Truyện Nắng mới trong rừng xuân vốn viết ra cốt để tỏ cái ý tưởng ở đời phải vui, dẫu chết đến nơi cũng vẫn vui.

Nói tóm lại: cái nhầm to của ông Trúc-Đĩnh là tưởng rằng Phong-Hóa vạch lối của người ta ra là để tỏ rằng mình giỏi. Rồi ông không nghĩ gì cả bảo ngay rằng P. H. cũng dốt, sao lại đi vạch dốt của người ta!

Mình là người có lỗi, thấy người ta vạch ra, đáng lẽ xét xem mình thật có lỗi không (nếu có thì sửa, nếu không thì phân giải), thì lại cả tiếng hỏi lại: thế còn bác! bác cũng có lỗi, sao bác lại vạch lỗi tôi — Mình viết văn dốt, người ta chỉ cho tại dốt không phải bướng; thế còn bác! văn bác cũng dốt, sao bác lại được chỉ cái dốt của tôi.

Nếu cái như vậy thì là người cẩu, không biết điều — Ông Trúc-Đĩnh ơi! từ đầu bài đến cuối ông cãi toàn theo cách ấy.

Nếu cái theo cách ấy thì không thể nào nói truyện lâu với nhau được, vì trong hai người, có một người cãi bướng. Là ai? Xin để độc giả xét đoán.

NHẤT-LINH

TRÊN MẶT TRẬN

Bắc kỳ thể thao từ nay đã công nhiên khai chiến cùng Phong-Hóa tuần báo đấy!

Nhưng không rõ rồi ông Tứ lý vẫn điềm nhiên ngồi ở trên «*cổng thành*» mà bút thước lá, hay phải rất quân ra «*mặt trận*».

Phong hóa tiếng là một tờ báo «*khôi bài*» nhưng rất chú trọng về văn chương, nay ra đối phó với một tờ báo dùng toàn những lời «*đào to búa lớn*» (phải võ), lại cang, nên giữ lễ độ với quốc dân.

Vì còn ít học nên không dám dự vào đội quân «*tiền phong*» và cũng chẳng có thì giờ đâu, để dự vào cuộc «*bút chiến*» sau này, nên chẳng dám lạm dự vào phái «*bàng quan*», hay đem dự luận mà phẩm bình vậy.

Trong bài «*vai trò cùng báo Phong-Hóa*» ông Trúc-Đĩnh cho báo Phong-Hóa đã dùng một cách vạch dốt khốc liệt như vậy, chủ ý để «*chưng bánh với độc giả*» và để «*thả kiêu làm của mình*», giá mà lại đúng cho cam, nhưng khốn nỗi quá nửa phần là ông bề ngay làm công, để rêu các đồng nghiệp, chứ thực chẳng đáng chút nào cả.

Thế sao ông Trúc-Đĩnh không rộng lòng cho tôi biết cái «*quá nửa phần*» bề ngay làm công, chứ thực chẳng đáng chút nào cả! Ấy! Vì ông đã nói, báo Pháp, có mục Querelles de langage, thì người ta trích một đoạn mà phải

vạch dốt, rồi bàn, chữa... «*Vậy xin ông thứ trích một đoạn bề ngay làm công ấy ra rồi bàn, rồi chữa cho chúng tôi nghe với*». Hay đối với B. K. T. T. những cái «*đốt*» ấy, nó đã rõ rệt lắm rồi?

Cách viết quốc ngữ của Phong-hóa thì nát hết chỗ nói: tr. ch. x. d. r... cứ loạn sá ngẫu (tôi không hiểu loạn sá ngẫu là chữ ở đâu?)

Chuyện nhạt của B. K. T. T. muốn cho thành truyện mặn, lối biên quốc ngữ của B. K. T. T. đấy:

Chuyện nhạt
Truyện mặn

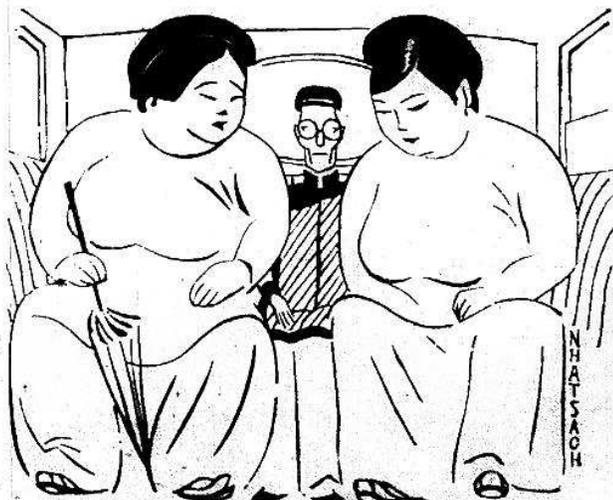
nên E chas si E, phải thêm vào chữ:
Nay Hè Róng, nói nhỏ đở biết Qui-cá Mè-sir...

Ồ! văn gì mà ngộ nghĩnh lắm vậy. Viết như thế, có khác gì đã sai độc giả, làm một việc mất cả lễ giáo, là phải quăng tờ báo mà làm bầm (!) mấy câu...

Hộp thư — Đành là thư biên riêng cho từng người, nhưng đã công bố lên mặt báo, độc giả không khỏi có lúc vô tình, liếc phải. Thì cái gì là chỉ có hai kẻ và nửa kẻ, T. L. từ với nhau như thế có khác gì giọng nói «*của tụi bồi bắp*» (Lời của Trúc-Đĩnh) mà lại giảm cả tư cách đứng đắn của bọn người đã tự nhận là sống về nghề nghiệp văn chương.

Một người đọc cả hai báo
B. X. DIỄN Haiphong

Trong xe ô tô Hề t lo

— Nếu xe đi về bên hữu, có bà cả.
Nếu xe đi về bên tả: có bà hai.
Mình ở giữa chắc chán hơn vai.

Nên chú ý đến hiệu Lê Huy Phách

12 Route Sinh Từ Hanoi

Mẹ Mốc cho quả chùa Hương

Nước non ước hẹn một lời,
Đá mòn sông cạn dăm sai lã lòng.
Những là đây ước, mai mong,
Con thuyền vô định buồng giông Châu-giang,
Nước non, non nước chan chan,
Giác chèo lặn lời Hương sơn thắm chùa.
Rặng: đem rau sắng to mĩa
Mua râm ba mở cho vừa lòng ai l
Nặng mưa lặn lội bao nài,
Nặng vàng khôn đòi lấy vai ngọn rau
Hóa nhi sao khéo cơ cầu,
Cho rau này muốn, chơ râu lòng ta l
Lấy chi tặng khách phương a,
Nghĩ thôi, mua tằm lấy và quả mơ.
Mơ xanh, xanh ngắt, xanh ngơ,
Tưởng mơ đã chín ai ngờ còn non.
Cái xanh gửi lấm lòng son.
Càng gay gắt giọng, càng ngon ngọt lời!
Rặng chươ, rặng ngọt ai ơi,
Ngọt, chua, áu cũng của trời biết sao?
Mai sau dù có bữa nào,
Vinh danh mai nở, biết bao nh ếu tình
Mùi già, với quả mơ xanh,
Gọi l mơ, chút để dẩn bạn xa.
Tơ lòng bút rút phong ba,
Phong ba nhấp chén thuyền chà cho ẽn.
Nước đương đầy lất lừ phiến,
Mong sao chân cứng đá mềm, ai ơi.
Chấp tay vãi bốn phương trời,
Vãi mưới phương phát độ người tình
chung
Vi chãng ở lực. hoen hồng,
Luán hồi khôn thoát khỏi vòng hư vô!

Chấp tay niệm chữ + nam mô x...
PHẠM-THỊ-CẢ-MỐC (Nam-định.)
Đình đầu. 29 tháng hai.

Cảm ơn mẹ Mốc

Hôm qua máy mắt đỡ hồi,
Tưởng ai nhắc nhòm hòa người tình
nhân,
Chùa Hương chầy hội chơi xuân.
Nhớ lời hẹn với tri âm tặng quà;
Thảo thơm nửa khúc mai già
Thêm hai cánh giấu với và quả mơ.
Mơ tuy sanh ngắt sanh ngơ,
Điền với hạt muối mặn nà ngon ghê...
Lão mai ta để uống rê,
Trà thuyền thơm ngọt hơn trà l ẽn tãm.
Cỏ khi lưỡng nhò tình nhân,
Pha ấm trà đặc, ngồi ngắm thơ linh.
Vần thơ minh lại hồi minh,
Rặng cớ đố Mốc Nam-thành ta ai?
Cảm ơn, nhưng trả h một lời,
Chơi chùa sa chĩnh rừ người bạn thơ
Sánh đời đi một chuyến đò.
Cũng leo núi hiểm, cũng đ ẽ hang sâu
Cũng xem gian y mục s ra đầu.
Cũng chơi non nước, ngắm rấn hữu tình.
Thú vui nước hiẽ non xanh,
Ngậm ngùi ta tiếc có mi-h vãng ta
Vuốt đứt hện đều bao giờ?
Càng nhau vãng cảnh, hủi mơ vin
cảnh?
Đi h đũa 29 tháng hai
TỬ MỘC

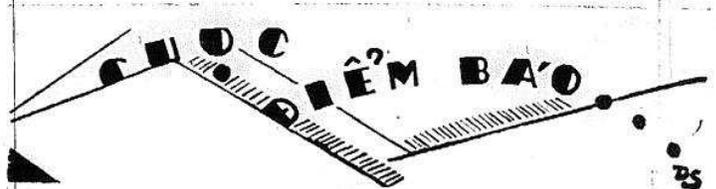
Thơ mới

NGƯỜI PHÒNG BĂNG

Tỉnh Hà-nội mưa phùn bay mù mịt,
Là bang đều trên đường những màu đỏ
chết.
Hai bên phố vắng vắng ngát như tờ!
Tôi bước lên, gót giày dẫm các vỉa, thơ,
Mặc gió lạnh bên tai ú ù thối
Và mặ: kẻ lòng không đang khốc đói
Vanh mà giọng nước đọng như giọt tranh,
Như đ ẽm một trong nước sáng lung linh
Trên mũ triều thiên của người thu-s:
(Anh từ từ mà l ẽn hồn tôi vui, trẽ,
Càng nằng Ly-Tan lựa chọn mấy tri thơ
Đẽ tả hơi khói lam ơn ếp vàng cây xa

Với lời nhà giỗ ngược hình trên đường
loàng
Trời thấp. Mây ám thẳm và nặng
Gọi cái bang khoáng l ẽn thanh phố với
lòng tôi..
Đào bước đi, lời cất lên tiếng cười
Rủ mưa bám trên mình và dưới cái
buồn l ẽn trong tri.
Giờ thối, tôi dần, đương vắng vẽ.
Thi-hùng nông nạn, tôi cư tiên l ẽn..
Cho đèn khi Hà Nội sáng chùng đèn,
Mời sực như: đêm nay không chỗ trọ.

THẾ LỰC

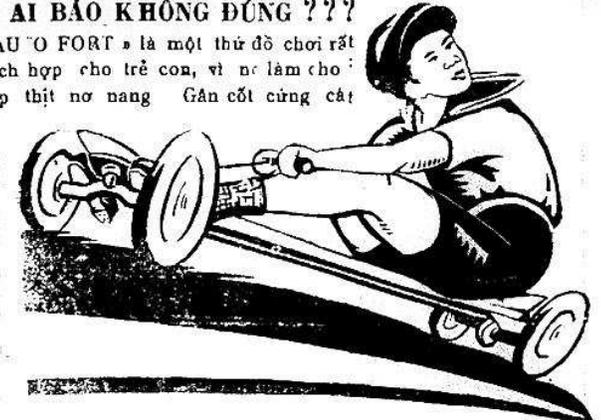
Báo Đông-pháp và cô Năm phỉ
Hay là sự khen chê trong làng
báo nát nước ta

Trong số báo 2217 ra ngày 21/1/3, dưới
cái đầu đề « Cô Năm Phỉ nổi tiếng ở những
chỗ nào? » Báo Đông pháp Đông Pháp
đã tìm ra được nhiều điều sặc đáng để
vẽ bình cái tài của cô Năm Phỉ. Nào là:
1 - Lấn sại lạc cả tinh thần võ hát,
không khác gì khi trước cũng gánh bát
này, ch nh có Năm Phỉ, sấm vai Điêu
Thuyền mà vận đồ tây mà nhẩy dũm... (ừ!
mà lố thực đấy chứ!)
2 - Cô Năm Phỉ đóng vai đào trong một
gánh hát... theo con mắt của chúng tôi, thực
không thấy một chỗ nào đáng chú ý « đặc
sắc »
Đến cái thanh âm của cô cũng kém cả khi
trước nữa rồi, T-m lại có đóng trong vở
tuồng này, nói là khoe quần áo thì hơn, chứ
nói là phô tài thi thuật sai sự thực... (ừ, có
l ẽn nói đúng!)
3 - Theo ý chúng tôi chẳng có một c ỏ
nào đáng khen ráo!
Mình đã toan rủ anh em đi coi hát, bỗng
mở tờ Đông-Pháp ra đọc mấy lời « phẩm
bình sặc đáng ấy, là cụt hứng không đi
nữa.
Ba hôm sau,
Lại mở Đông Pháp ra coi: Thì trong số
báo 2219, cũng ở trang nhĩ, cột ba, dưới
cái đầu đề: « C ỏ Năm Phỉ vàng mặt trên
sân khấu » (Đông Pháp than thở có ý tiếc
cho cô Năm Phỉ.) Mình lại được đọc
những lời ban đồng nghiệp phê bình cái
tài của cô danh kỹ:
1 - Vừa ra đi ừ được ba l ẽi, bà còn dất ẽc
còn đang mơn ẽ xem - cái tài « đặc sắc »
của cô Năm Phỉ, tình tình cô bị đau (rõ
báo Đông Pháp nhắc đương cầu trời khấn
phật cho cô chóng được bình phục.)

2 - Nhưng đào này kém cả Năm Phỉ chỗ
ấy. Cô mà nũng nịu mà vô vấp Đông Công,
kh ch thích Lã Bõ, có l ẽn t ẽn đào sánh kịp (ừ!
thế thì đang khen l ẽm!)
3 - Nhưng mà thôi và ta còn c ỏ dịp
tr ng tuồng c ỏ Năm Phỉ sấm vai « kỹ nữ »
tức là cái « sỏ trường » của cô vậy... (ừ!
mà sỏ trường cả ở l ẽi y phục và điệu
khuyển vũ như quý đ ẽng nghiệp đã nêu l ẽn
báo ba hôm trước.)
Đọc xong bài biệch phẩm, với vàng dặt
tờ báo xuống đi mặc áo để ra rạp Quảng
lạc lấy vé, bỗng lại, có một tư tưởng v ẽu
vơ: « B ẽt đầu, phải, biết đầu, b ẽt đầu
trong số báo ngày mai Đông Pháp lại
không đổi y kiến đối với c ỏ danh ca. Thì
ta hãy đợi đi... Vì thế lại c ỏ số ra
không đi lấy vé nữa.
Ngồi nghĩ quanh nghĩ quẩn, nhớ lại lời
ông thánh nước L ẽ bản về sự khen chê
Ngài nói rằng:
« - Chẽ thì ta không chê ai bao giờ rồi,
Còn như khen ai thì ta phải xét đi xét lại
kỹ càng, cần thận xem người ấy có đáng
khen là mới khen »
Nay báo Đông Pháp trước khi chê khen
cũng một người trong khoảng có ba ngày,
c ỏ l ẽn cũng đã nói rằng:
- Chẽ thì ta vẫn chê, mà khen thì ta
vẫn khen, nhưng trước khi chê khen, ta
phải xét đi xét lại kỹ càng cần thận xem
l ẽ, khen lời chê của ta có đáng giá không
đã.
Nếu ai ngờ rằng lời nói và việc làm của
báo Đông Pháp mâu thuẫn nhau, thì xin
mở báo Đông Pháp số 2219 sẽ thấy ở trang
ba một cái khung vuông quảng cáo của
giành bát Phước Cường, c ỏ c ỏ Năm Phỉ
đóng. Cái khung ấy rộng một bẽ 25 cm và
một bẽ 17, cm 7.
Đóng giá l ẽm!
NHỊ LINH

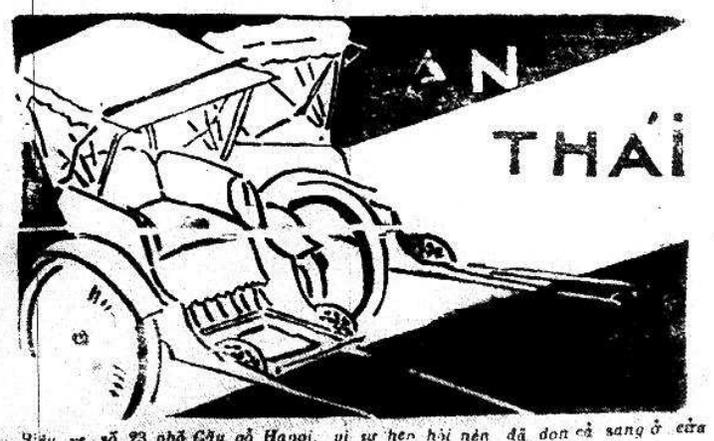
AI BẢO KHÔNG ĐÚNG ???

« AU O FORT » là một thứ đồ chơi rất
thích hợp cho trẻ con, vì nó làm cho
Bắp thịt nở nang Gân cốt cứng cáp

Tinh thần sảng khoái Tiêu hóa dễ dàng
Chơi « AU O FORT » không có gì là nguy hiểm, người sẽ được khỏe
mạnh, nhanh nhẹn, lại thêm nên can đảm.
Ai cho những điều kể trên là không đúng, xin mời tại thí nghiệm tại:
Hiệu Phúc Long
43 - phố hàng đầu hanoi - T ẽl. số 251 bán buôn và bán l ẽ

Mùa nực năm nay xin giới thiệu các ngài
thủ ph ẽn Purblanc đ ẽ đánh gi ỹay mũ. Nó
có đặc tính là: rất trắng vì chế toan bằng
nguyên chất Blanc de neige, sẽ đánh qua
cũng đủ trắng một tuần l ẽ, không thôi tẩy
không hại vải, không bắt bụi, kỵ d ẽn.
Mua buôn hỏi M.C ỏ ung
Ph ẽn Nhà Thờ (Lamb ỏ) gần r ẽ ra Hàng H ỏ Hanoi

900 cc số 23 phố Cầu g ỏ Hanoi, vì sự h ẽn h ỏi nên đã don cả sang ở c ỏ
tường số 1 phố Nguyễn Trọng Hi ẽp.

Một buổi chiều êm đềm ấm áp, thoáng điềm mấy hạt mưa xuân.

Công chúa Ly-Nương, con đức Hùng-Vương thứ mười bốn, công mấy à li-nữ theo hầu, dạo chơi ngắm cảnh trong vườn Thượng-Nguyên ở trên đồi cao. Đồi lâu chầy đã thấy mỗi công chúa ung dung bước lên lầu Nanao ngồi nghỉ dựa mắt nhìn khắp bốn phương.

Quanh lâu, là liễu buông màn, gió chiều sẽ đưa tha thướt. Trông ra xa xa các đồi liên tiếp, như đàn rùa phủ phục nằm chầu. Trên đồi, những cây lá gồi, thân thẳng mà cao, ngọn cây phất phơ chòm lá xòa ra như tàn quạt. Thành thoáng điềm những cây thông gốc già dặn, lá xanh đen như mấy vệt thắm chấm trong đám lá gồi màu tươi. Dưới chân rặng đồi, con sông Bạch-bạc quanh co lượn khúc, ẩn hiện dưới những chòm cây rườm rà là ngọc.

Ly-Nương ti lan can, rời cảnh vật bao la, cúi nhìn xuống cái hồ bán nguyệt mới thấp thoáng nhô lên một vài nõn sen mềm mại.

Bỗng nàng hé cặp môi mỉm cười, vì nàng vừa nhìn thấy bóng xinh đẹp của mình in trên mặt nước trong xanh im lặng. Nàng giơ tay trắng nuột viền cánh liễu xanh, bẻ mấy chiếc lá, thông thả sẽ bỏ rơi xuống hồ. Mặt nước rung động, hình công chúa cũng rung động, gợn nước vòng tròn, rộng la mãi ra, rồi dần dần biến đi như chim xuống đất nước thì trả lại bình cho công chúa.

Ly Nương vui sướng - cái vui sướng của tuổi trẻ hẳn nhiều - cười khanh khách, giọng trong trẻo như tiếng con chim vàng anh đương hót ở trên cành.

- Đây các người! các người lại xem bóng ta vỡ rồi lại lành.

Họ ti-nữ xúm xít quanh mình công chúa, đua cúi xuống nhìn, rồi cùng cười. Còn Ly-Nương thì tựa cột lâu, ti tay lên lan can, hé cặp môi mỉm cười. Mấy giọt nước mưa đọng trên lá liễu từ từ rơi bám vào mái tóc búi lỏng, để chừa xuống gày trông lấp lánh, như những ngôi sao lo trong đám mây đen.

Bỗng mọi người đua chú ý lắng tai nghe.

Trong bầu không khí yên lặng buổi chiều tà, tiếng địch véo von ở đâu đưa tới khi bỗng khi trầm, như đến làm hoạt động một cầu vồng êm-ái.

Cảnh lều rung rinh trước gió như chịu ảnh hưởng của khúc nhạc thanh tao, mà Ly Nương vốn người đa cảm, cũng thấy toan thân rung động, cặp má nóng bừng, trái tim hồi hộp...

Tiếng địch im bặt... mọi người đều thờ... thấy trong lòng nhẹ nhàng, khoan khoái...

Từ đó, trong buổi chiều tà vẫn véo von tiếng địch.

Suốt năm đêm công chúa Ly Nương không chớp mắt, trong lòng thầm nghĩ: vì tiếng địch buổi chiều tà: chiều chiều,

tiếng địch véo von bay lợt tới thâm cung như kẻ lẻ, như kẻ cợt, như thi thắm trong tâm trí kẻ đa tình. Lúc lnh lảnh như dịp cười khoái lạc, lúc thâm trầm như giọng than thở. Áu sầu.

Đêm khuya thanh vắng. Ly Nương mơ mộng bình như vẫn nghe rành mạch tiếng địch bên tai. Nàng mỉm cười một mình, vì trí tưởng tượng của nàng đương cố vẽ ra một chàng thanh niên tuấn tú. Nàng lấy làm lạ, vì nhà âm nhạc nàng thấy hiện ra đứng trước mặt nàng giống như hết cái bóng người nàng trông thấy hôm kia in trên mặt nước hồ bán nguyệt.

Vua cha thấy công chúa kém tươi, vóc ngọc ngày mặt hao mòn, thời lấy làm kinh hãi. Ngài cho rằng con đã đến tuổi cập kê, nên buồn về nỗi đêm

Nhưng trong buổi chiều tà vẫn véo von tiếng địch!

Công chúa Ly Nương ốm nặng. Tiếng mõ rao khắp chốn để dò công các vùng lân cận, để tìm kiếm công nữ lương y.

Song gần một trăm thầy lang kể tiếp nhau ra khỏi bệnh phòng mà bệnh nhân vẫn không thấy đỡ. Vì các thầy chẳng biết công chúa mắc phải bệnh gì.

Một hôm về buổi chiều, một thầy lang già tới xin chữa. Thầy già, già lắm, già đến nỗi phải sờ soạn mới tìm thấy tay bệnh nhân để bắt mạch. Công chúa nghĩ thương tình, bèn sẽ bảo:

- Nay cụ lang, cụ có muốn chữa tôi khỏi bệnh không? Nếu cụ muốn vua cha trọng thưởng thì có cách này khiến

buổi cũng theo cái hình ảnh tưởng tượng mà hiện vào cõi mộng..

Nhưng trong buổi chiều tà vẫn véo von tiếng địch...

Nhà tài tử xấu xí từ khi ở điện vua trở về nơi lều tranh vắng vẻ, theo hình ảnh Ly-nương, ngày đêm tưởng nhớ đến ai. Tiế g địch ngày nay nghe càng réo rắt, càng âm thanh như có chũu ảnh hưởng cái đẹp của công chúa, như muốn bao bọc ôm ấp lấy tâm linh bùa công chúa.

Ở trong cung, công chúa nghe thấy tiếng địch, gao vẳng vẳng lại thủa thủa xưa, bện cũ ở đâu lại âm âm khúc dạo. Nhưng khi vua cha cho đi bắt anh chàng thổi địch tới cung thì bệnh nặng, lại hết.

Đã như thế đến bốn lần rồi. Vua cha nổi trận lôi đình, ra lệnh cấm bắt đàn gian không ai được thổi địch.

Từ nay trong buổi chiều tà không còn đâu là tiếng địch véo von!

Hai tháng sau, công chúa Ly Nương lại ốm, mà cụ phần ốm nặng hơn những lần trước.

Lần này nàng mắc bệnh là vì đêm mùa trăng cũng nghe vẳng vẳng như có ai thổi địch bên tai, tiếng địch ảo diệu, buồn rầu như giọng ai kể về tình xưa.

Hồ thục giặc đi tay tiếng địch lại im. Năm đêm liên tiếp như thế. Bệnh tình công chúa, xem ra nguy ngập.

Vua cha lại truyền cho đi tìm anh chàng thổi địch. Nhưng khi đến thì chàng thì được tin chàng chết đã mấy năm ngày, thì bề chôn trên một đồi đồi cao, đứng ở trong cung có thể trông thấy được. Chính chàng thổi địch đưa ai người nhà phải chôn miếu ở đó.

Được tin, đức vua lo sợ, vì bệnh công chúa một lúc một nặng.

Một quan thay vẻ gọi gọi lâu rằng: - Xin bệ hạ cho đào má người kia lên để công chúa trông thấy mặt người bệnh sẽ khỏi tức thì.

Trong khi nguy kịch, nhà vua cũng theo lời, chứ bệ sao.

Nhưng khi quật mộ lên, đi bài kê kia chỉ còn lại có một khối tim, cái lên coi thì là một khối tim ngọc thạch. Các quan liền đem về triều đức vua.

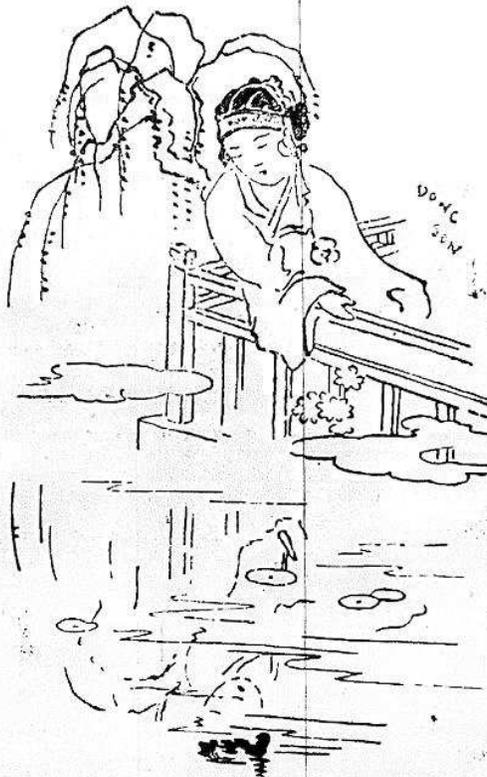
Vua cha giờ xem: trong có bình công chúa Ly Nương đương ngồi lắng tai nghe một người thổi địch.

Ngài liền đem truyện thuật lại cho con nghe và đưa lụa cao xem viên ngọc. Công chúa ngắm nghĩa trái tim, thấy bóng mình trong đó, đem lòng thương kể chung tình. Từ từ giọt rơi xuống viên ngọc thì trái tim người xưa bỗng tan ra hòa với nước mắt của Ly nươg mà biến mất.

Ly Nương khỏi bệnh...

Mà từ đó, đêm đêm không bao giờ còn nghe thấy tiếng địch véo von!

KHAI-HƯNG

xuân chiếc bóng. Liên bày ra hội hè chèo hát, thiết yến tiệc linh đình mời hết các lạc hầu, lạc tướng đến dự, để công chúa kén chọn phò mã.

Nhưng ngắm hàng mấy trăm yến khách Ly Nương không thấy một người tài mạo sánh kịp người trong mộng tưởng: Nàng nghĩ thầm:

- Cái người thổi địch ấy đối với ta tất có thiếu duyên, nên ta chưa gặp mặt mà đã tưởng tượng ra được.

Công chúa không chừa một ai, các quan lạc tướng, các quan lạc hầu lại kéo nhau ai về nhà nấy. Cái lần không khi ở chốn để dò lại tịch mạch như xưa.

đi khỏi ngay. Là ra tàu với vua cha cho gọi người đương thổi địch đẩy vào thổi cho tôi nghe.

Thầy lang tuy mắt kém cõi, nhưng tinh thần sáng suốt, hiểu ngay rằng công chúa mắc bệnh đau tim. liền đem lời công chúa ra tâu với vua cha, nói khoác rằng miab mới tìm ra nguồn bệnh.

Tức thì vua cha cho đi bắt chàng thổi địch đem tới cung điện

Thuốc thần hiệu thực! công chúa nhấc trông thấy anh chàng, các bệnh khỏi hết ngay, vì cái bộ dạng xấu xí lạ thường của nhà âm nhạc khiến nàng tỉnh ngộ, mà cái lòng thương hảo nhỏ

OUVERTURE 1er AVRIL

ĐỒ - HỮU - HIỆU

TAILLEUR DISPLOMÉ DE L'ÉCOLE DARROUX DE PARIS

N°41 Rue du Chanvre

Coupe et façon impeccable et soignée, adaptée à toutes anatomies. Aucune augmentation sur les prix courants.

Ông Hàn đợi cho vợ đi được một lúc lâu rồi mới ra nhà ngoài, mồm mím cười Mai hỏi:

— Có có biết bà bán dặn tôi những gì không?

Mai được nong đợi biết kết quả sự kiện gì: hai vợ chồng ông bán, với vàng hồi lại:

— Thì cụ, là bán dặn cụ những gì?

Ông bán lại gần sẽ nói:

— Bà bán dặn tôi đừng mua nhà của cô, dù cô sẵn sàng thế nào cũng từ chối.

Mai thục thà, tin lời ông bán, buồn rầu đứng đây toan từ cáo ra về, thì ông bán lại gần lại:

— Hãy thông thả ngồi chơi uống nước đi. Làm gì mà vội vàng thế?

Mai nghe câu mời của ông bán có vẻ là lời lại càng quả quyết muốn về ngay. Ông bán cười híp mắt, lấy tay vuốt mái tóc rồi hỏi Mai:

— Có có biết tại sao bà bán không bằng lòng để tôi mua nhà của cô không?

Cháu hỏi ngô nghĩnh, khiến Mai phải bật cười:

— Thưa cụ, cháu còn biết tại sao?

— Tại...

Ông bán dương nói giờ câu, bỗng quay về phía ông lão Hạnh mà bảo rằng:

— Nay ông già nhỏ ông xuống nhà giúp nó pha nước mau lên.

Mai vội đỡ lời:

— Thôi, xin cụ tha phép cho, chúng cháu không biết.

— Máy khi có sang chơi, uống với tôi chén nước!

Khi người lão học đã xuống nhà bếp, ông bán liền ghé gần lại chỗ Mai, khiến cô sợ hãi vội lùi một bước. Ông bán tươi cười bảo Mai:

— Bà bán không bằng lòng để tôi mua nhà của cô, là vì cô đẹp lắm.

Mai vừa xấu hổ, vừa tức giận, ngay

KHAI-HUNG soạn

ngay toan lược ra sân. Ông bán nói tiếp liền:

— Tôi khen cô đẹp thì đã làm sao mà cô giận.

Mai nghiêm sắc mặt nói:

— Thưa cụ, cụ nói cụ là bạn thầy tôi, vậy tôi cũng như cụ cụ.

— Tôi đâu dám. Thì cô hãy ngồi xuống, tôi nói với cháu chuyện đã nào.

— Cụ đừng mặc cháu.

— Câu chuyện tôi sắp nói hay lắm, hay cho cô, vì cô bán được nhà, mà hay cả cho tôi, nhưng mới cô hãy, ngồi xuống đi.

Mai chỉ lo không bán được nhà, nghe ông bán nói tới đó thì trong bụng mừng thầm, cố giấu lòng ngồi xuống, cố biết đầu rằng đó chỉ là mưu kế của Thiệt-Thanh. Ông bán cũng ngồi đối diện với Mai, dăm tâm nhìn cô nói rằng:

— Tôi có một ba chục mẫu ruộng ở bên Ninh Bắc. Chẳng nói giấu gì cô, đó là ruộng tôi mua lại của cụ Tú nhà ngày xưa. Cụ cần tiền đem bán cho tôi, tôi đưa tiền cụ tiền và từ chối không dám nhận ruộng của cụ, song cụ nhất

Tranh của Hồng-Son

định không nghe, đòi viết văn tư cho bằng được. Thành thử...

Mai nhệ dạ, nghe ông bán nói, lấy làm cảm động, vội ngắt lời:

— Thưa cụ, việc mua bán phải ra việc mua bán chứ. Cháu biết tưởng... Ông bán cười tinh:

— Cô cứ hãy về! Cụ với cháu mãi. Tôi đối với cụ Tú nhà cũng như chỗ con cháu, vậy thời đối với cô chỉ vào hàng anh em mà thôi, cô cứ gọi tôi là cụ và xưng cháu với tôi, làm tôi nguợng chết đi ấy.

— Bà bà đều có định cơ vườn ruộng cũ rồi, không thể cho sang tên ấy được. Mà sai đây tờ thì không tiện vì phải vợ con mới có thể giao phó cho những công việc to tát ấy được. Vì thế tôi đương tìm một bà vợ nữa để đứng trông coi ruộng bên ấy cho tôi, mà tất phải người bên làng và trẻ tuổi, trẻ... như cô ấy.

Mai nghe nói, hơi chau đôi mày, ngời lên về phía trước, rồi nghẹn trả lời:

— Thưa cụ, bên chúng cháu chả có ai ra hôn.

Ông bán mồm mím cười, mấy ngón tay vẫn xoa cằm:

— Thôi, có này... nói gần nói xa chẳng qua nói thật... cái nhà của cô ấy mà... không cần bán... mà cũng có tiền... Tiện cho cô mà tiện cả cho tôi...

— Thưa cụ, cụ giầy gì, cháu không hiểu...

— Lại còn không hiểu. Nghĩa là có đứng trông coi nhà của ruộng ruộng, nên ấy cho tôi.

Mai bỡ ngỡ hỏi:

— Thưa cụ...

— Đã bảo/ cứ gọi người ta là cụ mà, gọi là ông... hay là... mình cũng được.

Mai, hai má đỏ ửng, đứng phắt dậy, ra liền gọi:

— Ông Hạnh! Ông Hạnh!

Thiệt-Thanh cười, chạy theo toan lời Mai lại:

— Làm gì mà cô phải gọi rồi lên thế?

Mai sợ thất sắc, tuy lúc bấy giờ người lão học ở nhà dưới nghe tiếng cô gọi đã chạy vội lên. Cô biết rằng nóng nảy thì có khi gặp sự chẳng lành liền đầu cúi, ung dung gương cười, trở lại chỗ cũ:

— Thưa cụ, cháu gọi ông ấy lên để sắp sửa trở lại nhà, vì cụ chẳng thương mà mua giúp cho.

Thiệt-Thanh ghé gần tận tai, bảo sẽ Mai:

Trong 16 năm chuyên nghiệp

về nghề hội họa

Bản sở có đủ 204 cái kiểu nhà đã làm tại Hanoi và các tỉnh. Ngại nào muốn xem kiểu đã vẽ xin kính mời quý bộ lại Bản sở, trước là NGUYỄN GIA KHÁNH nay đặt là:

KHUÂN-ÔC TOUT POUR ARCHITECTURE
168 RUE LÉ-LỢI HANOI gần trường Thợ Dục.

Sẽ xin tính hạ để tạ các ngài đã có lòng tin yêu nghề vẽ của bản sở trong 16 năm này.

Vẽ ảnh truyền thần bằng than hay mực tàu

Thật giống, thật khéo Không phai màu

ảnh 50 x 60 **2p90**

Ở xa xin gửi ảnh mẫu về cho **M. TRƯƠNG-TRONG-BINH**

Office Indochinois du Travail
21 Route Mandarine Hanoi

Có photo gửi ảnh để theo dõi tình hình giao việc.

— Có cô chẳng thương tôi thì có ấy!
Mai vô không nghe tiếng, chấp tay
vái chào:

— Lấy cụ ạ, cháu cháu xin về.
— Hay thông thả, được nước rồi,
uống vài chén chè lâu với tôi đã.

Mai lễ phép:
— Thưa cụ, quả cháu nhà quê nhà
mùa, không biết uống chè lâu.

— Thì làm gì mà vội thế! Vậy cả
nhà lần đấy, có lấy bao nhiêu tiền, có
lấy tôi... bao nhiêu tiền?

Ông hàn ta nghe chừng đặc chỉ đã
nói được một câu có ý vị, tinh tú,
nhắc đi nhắc lại mãi câu:

— Có lấy tôi... bao nhiêu tiền.
Mai không hiểu, ngắm nghĩ rồi đưa
mắt nhìn ông Hạnh. Ông lão bực đở
lời cô chủ:

— Thưa cụ, đáng giá thì đến hai
ngàn đấy. Nhưng vì cụ là chỗ bạn cụ
tú cháu, thì có cháu chỉ xin cụ nghìn
rưỡi.

Ông hàn Thanh gật gù đọc câu Kiều:
— Thưa rằng giá đáng, nghìn vàng.

Ông hàn lấy làm tự đắc rằng có tài
ông đời là Mai:

— Có bằng lòng nhé?... Bằng lòng
tôi nhé? Ngàn vàng đấy! Nghĩa là
nghìn bạc.

Rồi cười ha ha nhắc lại câu Kiều:
Thưa rằng giá đáng nghìn vàng.

Bỗng ông ta ngừng lại, ngắm nghĩ,
quay ra bảo người lão bực:

— À ông... ở gì? Ông Hạnh, ông
giục nước màu cho.

Người lão bực đi đang xuống nhà,
Ông bực liền gọi Mai:

— Có người kỳ mà xem... thật là lợi
cho cô nhiều lắm. Nay nhé. Hy tôi...
Mai bấy giờ mới hiểu rõ, tức giận
chảy nước mắt, ấp úng đáp:

— Thưa cụ...
Ông hàn vẫn thông thả nói luôn:
— Lấy tôi, tôi cho nghìn bạc làm vốn,
lại có ruộng có vườn, mà vừa được ở
nhà ở cửa như xưa, sung sướng biết
bao...

Không thấy Mai trả lời, ông hàn lại
nói:

— Có bằng lòng đấy nhé!...

Mai vẫn không trả lời, vì cô tức uất
người, ghen ngo không nói được lên
tiếng. Cô đã toan cự tuyệt, song nghĩ
lại thân gái yếu đuối lữ bước, nếu
không khôn khéo thì khó lòng thoát
được tay phạm tục, liền dụi dụi đáp
lại:

— Thưa cụ...
— Thưa ông, mà lại...
Mai cười gương:

— Thưa ông, cháu đang tang tóc, dám
đau nghĩ tới việc hôn nhân...
— Có cứ bằng lòng là được rồi. Sang
năm, cô bớt trở - có phải sang năm
không có?

— Vàng, sang năm.
— Tháng mấy sang năm?
Mai cố nén lòng cảm tức trả lời:

— Tháng sáu sang năm
— Trời ơi! Thế ra còn những 15 tháng
nữa... 15 tháng tức dài bằng 15 năm
cho tôi đấy, có à?... 15 năm ấy biết
bao nhiêu tình?

Ông hàn tìm được câu Kiều nữa, lại
đặc chỉ cười ngạt nghẹn. Rồi nói luôn:

— Vậy mười lăm năm, à quên, mười
lăm tháng nữa, chúng ta bấy làm lễ
ngôn hôn, đọa phòng huê chúc
cũng được chứ gì?

Mai không giữ nổi lòng cảm tức,
nước mắt dan dụa, cất vật áo hi mũi.
Ông hàn lại gần âu yếm hỏi:

— Sao em lại khóc?
Mai ngừng mặt lên thấy bàn Thanh
đứng sát cạnh mình, liền lùi lại một
bước rồi vô tư cười - cái cười đau
đơn hơn tiếng khóc - trả lời chống
chê:

— Thưa cụ...
— Thưa ông, thưa mình...
— Thưa ông, tôi nhớ đến thầy tôi,
nên tôi... khóc.

Hàn Thanh làm bộ thương tiếc cụ tú:
— Khổ nạn! cụ chớ ở lại dương gian
mà mừng cho con sắp lên làm bà bạn.
Ngâm nghĩ một lát, dấm dấm nhìn
Mai, mỉm cười, rồi ông ta lại nói:

— Vậy bây giờ tôi đưa cô một nghìn
đồng, để em làm vốn và em về làm tờ
cầm nhà, cầm đất để che mặt thiên hạ
bạn đến thông sự sang năm chước...
Thế rồi... thế rồi đến tháng sáu sang
năm... ta lại giả vờ tự cho cô, cho em.
Thế thì em tin có tiện không?

— Thưa cụ, cụ hãy cho cháu về cháu
nghĩ lại đã.
— Còn nghĩ lại gì nữa? Mỗi cái giấy
dây có viết cho mấy chữ rồi, tôi giao liền

lại xong, cô biết viết đầy chữ?
Mai nghĩ ra được một kế, một kế
hoàn bình:

— Thưa cụ cháu không biết chữ.
— Viết quốc ngữ cũng được.
— Cháu cũng không biết viết quốc
ngữ. Thưa cụ thế này, vài hôm nữa
mời cụ sang chơi bên cháu, rồi cháu
nhờ người trong họ thảo hộ văn tự.

— Thế cũng được, thế càng hay, tôi
sang thăm nhà cô, nhà chúng ta. Vậy
cháu mai tôi sang nhé. Thế thì em
ngao lắm!

— Bây giờ thì cháu xin phép cụ cháu
về.

— Vàng thì có về. Chiều mai tôi đem
tiền sang đấy. Nhà cô mất đấy chứ?
— Thưa cụ cũng khá.

— Thế cô về ngắm nghĩ đi nhé. Chờ
đôi ý kiến mà rầy ra đấy. Nhà cô, mà
tôi đã không mua thì tôi đổ đũa nào ở
vườn này mua nữa. Không những thế...
Nhưng ấy là nói phong xa đây thôi,
chứ chắc cô thương tôi lắm rồi...

nhắc lại một lần cuối cùng:
— Chiều mai nhé, Mai?
Mai không trả lời, không quay lại, đi
thẳng ra cổng.

Mặt trời đã lên cao, đêm ánh nắng
lên rầy núi Tam Đảo, như vẽ chỗ treo
chờ vàng. Một đám mây trắng nhỏ vờn
ngang bầu trời như làn khói nhạt. Trời
một ngọn đồi phủ chiếu ánh vàng.

Thơ mấy cây th ng, lá xanh đen xoe
ra như những gai tàn cắm trên lưng của
rùa.

Cũng cảnh ấy, hôm qua Mai ngắm
thấy bao tình tứ, nấp ở trong cơn buồn.
Cho đến tiếng chim xuân riu rít hót ở
trên cành, cô nghe như toàn những lời
mời mĩa.

Hai người lặng lẽ đi về nhà. Mai
không ai nói với ai nữa lời. Bụng Mai
bụng mặt khác. Lão bực buồn rầu hỏi:

— Sao cô khóc thế?
Không thấy Mai trả lời, ông ta lại nói:

— Ông hàn nhắc lời mua nhà cho cô,
cô còn buồn về nỗi gì?
— Mua nhà à? mua người ấy?

Ông lão không hiểu, nhưng biết
rằng cô chủ đương có sự gì đau đớn lắm
nên không dám hỏi nữa. Còn M i thời
tuy trong người mỗi một, mà trời lại
bơi oi, nhưng vẫn dần bước trên đường
cho mau về tới nhà, là vì cái hình ảnh
hàn Thanh vẫn còn lưu lại trong
tâm trí cô, khiến cô sợ hãi, lúc nào cũng
có cảm giác bị người đuổi theo sau.

Về tới nhà gọi công. Người ra mở
cổng không phải là con bé bé thành
xóm mà ông lão bực nhớ trong nhà họ,
nhưng lại chính là Nguyễn-Lộc.

Mai lùi lại một bước, ngờ ngợ như
không kịp chào hỏi. Cô vờ vờ kinh ngạc,
vả sung sướng, không nói được nữa
lời. Còn Lộc thì vờ vờ tươi cười:

— Chà cô, tôi ở Phúc-yếu đi, chuyên
xe tám giờ về thăm cô và xem cô ch
bản được nhà không. Tôi hỏi thăm mãi
mới tìm được nhà cô. Khi đến nơi, gặp
con bé con, nó nói cô sang làng bên
cạnh.

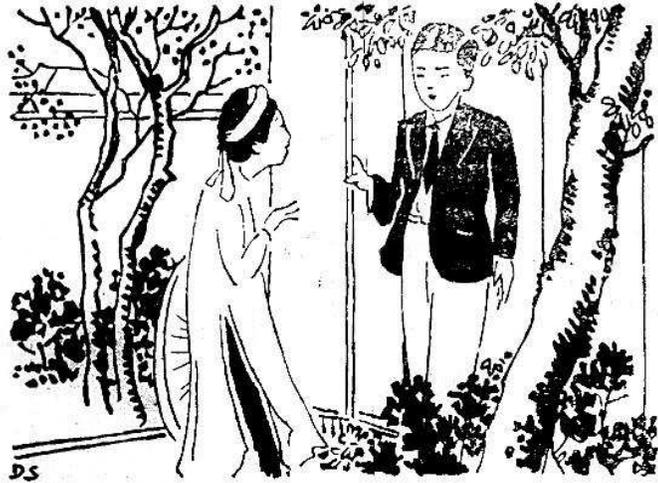
Mai bẽn lẽn vẫn không trả lời? Lộc
lại hỏi:
— Vậy công việc của cô ra sao. Đã
đam bán nhà cho ai chưa?
Mai se sẽ đáp:

— Thưa ông, không có ai mua...
xin mời ông lên nhà ngồi chơi.
Rồi quay ra bảo ông lão Hạnh:

— Ông lên nhà giải chiếu mới ra,
rồi mời qua tham ngồi chơi, tôi xuống
nhà đun nước.

Nói xong, cô chào Lộc rồi chạy vọt
xuống bếp.
(còn nữa)

KHAI HUNG

NGUYEN CHAI: Jasmin, Violette, nước Hoa thủy tiên
Quelques Fleurs, Fleur d'Amour, Rose, Menthe.
1 lq 3 grammes 0p20, 1 tá 1p80, 10 tá 17p00
1 lq 6 grammes 0p30, 1 tá 2p70, 10 tá 26p00
1 lq 20 grammes 0p70, 1 tá 6p30, 10 tá 62p00
PHÚC LỢI 78 Paul Doumer à Haiphong
Bán buôn và bán lẻ trên cuộc bán hiệu chủ

Từ cửa hiệu nhỏ 107 Hàng Đào nay cửa hiệu to 21 Phố Hàng Quạt
đó là cái chứng chỉ chắc chắn về sự phát đạt và tiến bộ của bản hiệu. Được
như thế là nhờ ở lòng yêu của các quý-khách đã chiều chuộng đến Tân Thịnh
trong bấy lâu nay. Vậy muốn khỏi phụ lòng quý-khách về mùa hạ năm
nay bản hiệu mua rất nhiều các thứ vải lụa các hàng để may quần áo các quý-
khách bằng một giá rất phải chăng.
Nin mới lại may th ố lòng thành-thực của bản hiệu.

140-Thịnh chủ nhân Cán-bạch

Nếu muốn được giấy tạ, giấy tẩy, giấy KIM-THỜI đủ
các kiểu, vừa bền, vừa đẹp lại vừa rẻ xin mời đến hiệu
TOÀN-THÀNH chủ - nhân là **M. PHẠM-VĂN-SƯU** ở 37
Route Mandarine.

Trong thời-kỳ kinh-tế khủng-hoàng, lại được hiệu
TOÀN-THÀNH đóng giấy một cách đặc - biệt như thế
trông các quý-khách không nên bỏ qua dịp tốt thì ph

Nữ: - Cho biết quý danh,
 Trước xin cho biết quý danh.
 Cũng là quê quán niên canh thế nào
 Sau đây cuộc hát đối trao.
 Phải duyên thực nữ anh hào thân ta
 tương thân.

Nam: - Họ Cửu tên Sùng.
 Nhà anh họ Cửu tên Sùng.
 Trẻ làng Bội-bíp biết sự Móm sùng.

Năm nay tuổi chưa bao nhiêu,
 Vừa đúng hăm sáu chưa điền vợ con.
 Nữ: - Nói rồi đã rồi.
 Khá khen coi rồi đã rồi.
 Nhưng bộ răng móm bầy chòn trước kia.
 Em đây ngậm đấy mà suy.
 Xấu xanh cụ chẳng kém gì sáu mươi.
 Nam: - Giận lại phi cười,
 Nghe xong giận lại phi cười.

Mời hay răng tóc góc người xưa nay
 Đợi chờ em hãy ngồi đây.
 Để anh tìm đến hiệu này hỏi quơ.
 Nữ: - Nào phải đầu xa,
 Trước kia nào phải đầu xa.
 Trần - Quang - Minh hiệu vốn nhà
 chuyên môn
 Nghề răng lừng lẫy tiếng đồn.
 Làm răng về đẹp, làm tôn về người,

Nam: - Sức nhờ ra rồi,
 Đây anh sức nhờ ra rồi.
 Nhà chuyên môn đó chủ tôi đã giởng
 Số trăm chín chín hàng Bông,
 Trần-Quang-Minh hiệu chuyên giởng
 chữ răng
 Nghề tinh ít kẻ sánh bằng,
 Giao thiệp nhà nhậu, phải chăng là
 tiền

A gặp B

Bác này riện rở quá chừng.
 Sơ mi (Chemise) chật cổ ngực lưng rỗng
 thùa.
 B Giống như lối áo ngày xưa,
 Vì may thợ vụng cắt bừa biết sao.
 A Thần sơ-mi có xa nào,
 mới làm bằng gạo (1) đã bao tiếng đồn.
 B Ngâm áo bác với cổ cồn,
 Mới hay may khéo làm tôn về người.
 NG-RANG T. Q. MINH
 1 N: 15 Phố Hàng Gạo gần chợ Đồng-xuân

Thuốc thấp đã có tiếng

Ái bị chứng thấp, tê buồn nhức gối gần
 xương, hoặc các bà sản phụ khi sinh đẻ
 không may bị phải các chứng tê, nên dùng
 ngay thứ thuốc thấp hiệu Xương-Thành bệnh
 nặng thể nào cũng khỏi vì thứ thuốc ấy
 truyền đã ngoài trăm năm mà chứng
 tê lại kinh nghiệm thêm vào nhiều vị thành
 một phương thuốc hoàn toàn tinh nghiệm
 và dùng qua đều khỏi cả trăm người
 bệnh sai một. Thuốc bóp ngoài mỗi chai
 0,30. Thuốc uống trong mỗi hộp 2p00.

Lặn giàng mai

Bệnh lặn phát đại bụi, ra mũ quy đầu,
 sưng, đồng luôn 5, 6 lọ thuốc lặn Xương-
 Thành là khỏi thuốc này không hai sinh
 các mỗi lọ 0p60.

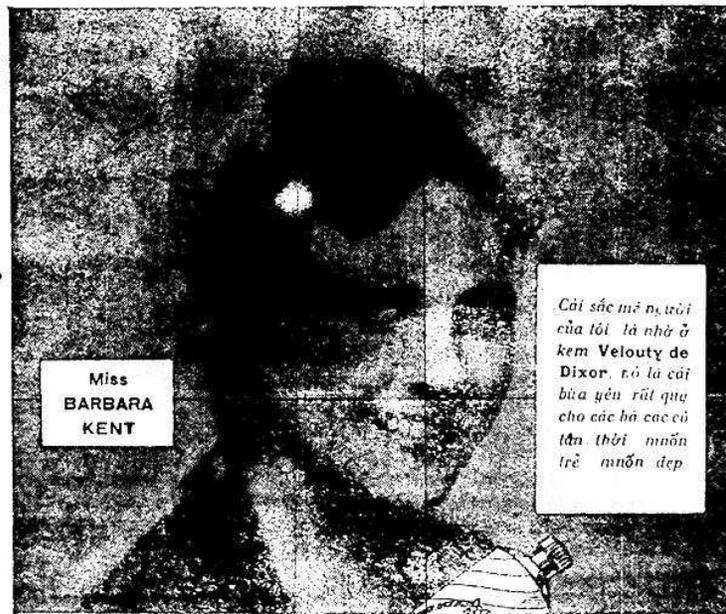
Giàng-mai nổi hạch lở loét quy đầu, khi
 vết khi nóng giết thịt nhức xương, dùng
 thuốc Xương-Thành là chóng khỏi thuốc
 này cũng không chết độc mỗi lọ 0,80

Ái chữa khỏi bệnh tích không khỏi giá
 tại tiền.

Sau khi 1 khỏi bệnh tình dùng 1 2 hộp
 để thận là khỏe mạnh như xưa và tuyệt
 hết những di đec còn lại, ích lợi cho
 sức khỏe đực mỗi hộp 3p00.

Xương-thành 34 phố Chợ Đuôi - Hanoi
 & xa viết thư và gửi tiền trước làm
 tin có thuốc gửi đi.

Xương-Thành dit Lê-liên-Phát 24 phố
 Chợ Đuôi - HANOI

Miss
 BARBARA
 KENT

Cái sắc mỹ nữ
 của tôi là nhờ ở
 kem Velouté de
 Dixor. Nó là cái
 bùa yêu rất quý
 cho các bà các cô
 tân thời muốn
 trẻ mãi không
 già.

Thư kem thay phần hiệu Velouté Dixor càng dùng màu già càng mỹ, khi
 ra rửa ra nắng cùng khi nhậy dăm mà có bờ hơi ra cũng không giảm
 mất màu kem. Thứ kem này không những thay phần, mà về mùa rét dùng
 thay thuốc né thì không thử nào tốt bằng.

Có bán lẻ khắp mọi nơi

Đại lý độc quyền: LUNE FAT 23 - Rue des Changeurs, Hanoi
TAI HAIPHONG: có bán ở số 22, 24 phố Khách hiệu A Rzr Mohamed.
TAI NAM ĐỊNH: Có bán ở hiệu Giu-Thuận-Long 36 phố Carreau.

Cần dùng Đại-lý các tỉnh xin viết thư về chăm trước

Kể từ 1er janvier 1933

200 SỐ BIỂU...
Ai sẽ chúng ? ?

Số đầu: 1 cái xe đạp đồng giá 50p00
 Số thứ nhì: 1 cái xe đạp đồng giá 30p00
 Các Ngải có xe đạp sẽ trả đem lại mà
 sơn, chửa, hoặc mua hàng ở hiệu Đông-
 Mỹ 54, Hàng Gáy, từ 6p00 giờ lên bản biếu
 xin biếu một số.

TA TÂY

Xưa nay hàng hóa
 gì của ta làm cũng
 có phần kém hàng
 của tây nhưng áo
 pull-over của hiệu
 CỰ - CHUNG đẹp
 có phần xuất sắc
 chẳng kém hàng
 của tây chút nào.

CỰ - CHUNG

68 Rue de la Citadelle Hanoi

Tiệm Đức Thắng
 Bán thuốc lâu
 148, Boulevard Albert 1er Dakao

Kể từ 1er Mars này, hiệu HUONG-KY
 Photo 84 Hàng-Trống đặt một giá riêng
 cho các quý khách đồng hàng mình đến
 chụp ảnh giá từ:
 0p30 6x9 0p70 9x12 1p00 10x14
 1p20 13x18 2p00 18x24 3p00 24x36
 Ảnh phóng đại từ 3p00 giờ lên.
 Hương-Ký cần bạc

CUỘC THI ...

Bản báo mở cuộc thi này để các bạn xa gần (trừ những người trên 100 tuổi) mua vui.

Các bài « kén vợ » không được quá 30 giêng, người dự thi muốn kén ai tùy thích riêng, nhưng bài viết phải có tính cách vui để những người đọc báo, không kén vợ, khi xem bài đó cũng có cái thú như người kén vợ vậy.

Cuộc thi này có cái đặc sắc là không có giới thường nhưng bài nào đáng nhất thì cho nhất, bài nào đáng nhì thì cho nhì và sẽ cứ mỗi tháng lại đăng tên bài nào hay nhất, và hay nhì.

PHONG HÓA

Số 10. — Đọc kỹ báo ngày 17-3, thấy bài dự thi số 2: ôi phải cho làm lạ ràng sao trong thiên hạ lại có người trùng ý tưởng nhau quá thế, nhưng có lẽ là sự thường của trời đất.

Dưới ký tên Liên Mai, mà lại là gái: hí beng thật.

Nhưng cũng không sao. Tôi đây cũng muốn kén được người vợ như thế lắm và nếu cô Liên-Mai cũng như thế thì xin có lượng xét lại tâm tình si này mà lấy quách tôi đi, vì như thế chúng ta sau này để tâm đầu ý hợp lắm.

NGŨ-ÔN

Số 11 -- Những những kén vợ
Tôi muốn lấy vợ đã lâu, chẳng muốn lựa chọn khó khăn cho lắm, nhưng không mấy người theo được lễ cưới của tôi nên lẳng đàng 99 năm nay, tôi vẫn chưa vợ.

Cách chọn có một điều:

Đức bạn, tiền tài, xuân xanh mấy cũng mặc. Chỉ cần 1 người Hanoi và phải ở hàng bông Đệm (chớ nhầm với bông Lờ) hay phố Mới chẳng hạn, chứ dài gương mà lại ở hàng Thau, hàng Mắm thì dấu bề này xin chịu.

Lễ cưới của tôi:

1. Có thách thì thách những thứ khoáng vật thường thường như đá cuội đá sỏi, Chấu vàng bạc thì chưa mượn được ai khai mỏ.

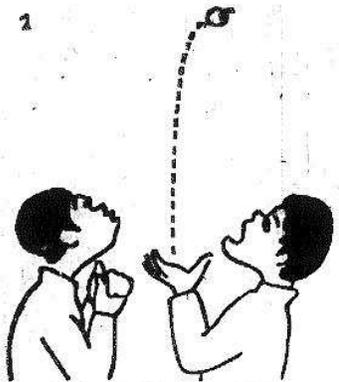
2. Tôi định cưới vào ngày sát chủ cho những chủ ông như chủ nợ, chủ xe v. v. hết đến đời tiền.

3. Xe thì thuê xe cút kít hay xe đạp cho được nhiều, chứ ô tô thì hơn không sang.

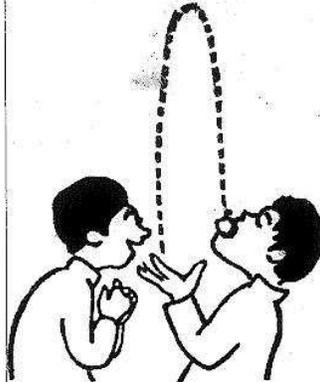
4. Còn thiết họ nhà gái thì tôi định pha nước với vì vì là thứ sản vật quý của miền họ mới tìm ra, chứ sấm bánh chè tre, cơm tày, cơm chiên, mắt quốc

KHÔNG KÉM GÌ XIỀC

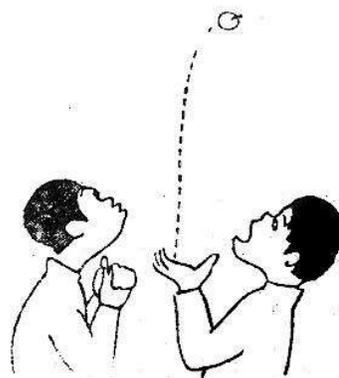
Tặng L.V.Nh

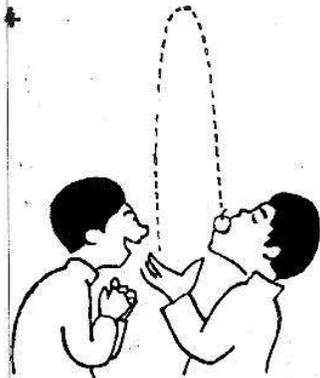
— Anh coi tôi tung quả táo trúng vào giữa mồm.

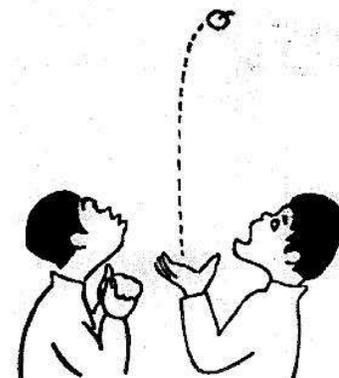
— Ôi tài thật nhưng chẳng qua hú họa.

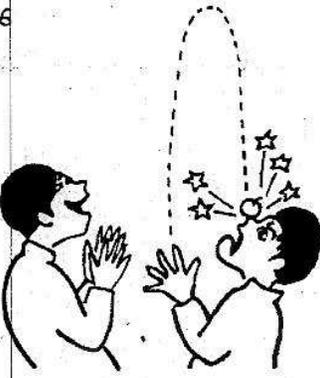
— Hú họa á? Tôi lần lại cái nữa anh xem.

— Ôi cute nh! Thật là thiên tài!

— Anh phải biết tốt làm 100 cái trúng cả 100.

— Ôi! trúng nh!

... KÉN VỢ

hôn mà con ta thì nhà ai lại không sẵn
5 Còn lệ lại mặt, tôi chọn con giống không tài cho khỏi phải nghĩ đến cắt hay không cắt như con công, con vịt
Ai thuận xin cho biết ngay kéo sập hết nửa xuân rồi tôi sắp qua một trăm tuổi mất.

Số 12. — Chánh tổng Chế kén vợ

Ngày xưa Phụ-nữ thời-dam kén chồng, tôi đờng về phe người bị chọn, chờ mãi chả thấy có nào kén người như tôi: uồng công mà phí tiền mua báo.

Nay được làm người đi chọn, xin cứ thực tưởng khai:

Tôi đã có một vợ, nhưng phải lập thêm vài người nữa, vì cảnh nhà bắt buộc, mà tôi chắc cảnh nhà ai cũng thế

Cả sông đóng chợ, làm vợ vai nua, lại con:

Nếu chồng đi làm, họ dù người nói/truyện, khỏi ngồi lê đôi mách, sinh hư, ha, đốn ư? Tam cúc. Năm, sáu ư? Tô tôm, bài chầu càng vui.

Nếu nhà chồng có nhiều công việc, đủ người đỡ đần, khỏi nuôi người ngoài, lôn tiền mà không cần thận bằng

Vậy tôi nhất định kén thêm:

1) Người phải đầy đủ, mà lòn lòn (tôi lờ)

2) Phải là cô ế chồng (ế mới biết quý).

3) Phải thiếp đời, cứ ngày thơ (vì tôi lằm bạn, cần giao thiệp).

4) Phải là «mỏ» mà đừng mỏ đất.

Có nào đủ ngần ấy nết mà bằng lòng xin gửi đơn và ảnh 9x12 cho Chánh tổng Chế như báo Phong-Hóa chuyên giao. Nếu không đủ như vậy cứ nói thực tôi sẽ xin chằm chước.

Còn như thứ tự ai gửi đơn trước được ở trên

CHÁNH-TỔNG CHẾ

Số 13 -- Người vợ tôi kén phải là một người con gái vừa giàu, vừa xinh đẹp, vừa khoẻ mạnh, vừa khéo léo, và phải ngu ngốc, dân dạn hết sức.

Vi...

Vi nếu cô con gái nào mà không xinh đẹp, giàu có, khoẻ mạnh, khéo léo như tôi đã kể ở trên kia thì tôi không lấy làm vợ,

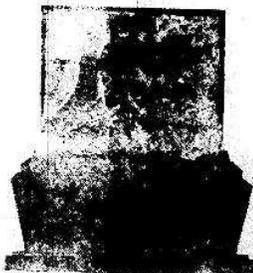
Mà cô con gái ấy nếu không ngu ngốc dân dạn hết sức thì cô ấy cũng chẳng lấy tôi làm chồng.

FLY-TOX

ANH MỸ-THUART

liệu Khánh Ký công ty

3. Rue Borgnis Desbordes (Phố Tràng Thi số 5 cũm Hàng Trống)

Đã nổi danh ở Pháp và khắp cả cõi Đông-dương

là Quảng Cáo

Ảnh 13 x 18 cả khuôn và sous verre

(theo kiểu bên) 2p.00 1 cái

Ảnh 18 x 24 cả khuôn và sous verre

(theo kiểu bên) 3p.00 1 cái

Chuyên môn làm ảnh Phòng Đại

30 x 40 cả khuôn giá từ 5p.50 đến 9p.00

50 x 60 — id — — 8p.00 — 15p.00

60 x 100 — id — — 15p.00 — 30p.00

Đại-lý: FILMS AFFA

có ống kính rất sáng

Giới đem hay cầm. Ảnh lại càng đẹp như ảnh bên Âu Mỹ vậy.

TAN-THANH

HÀNG BẠC HÀ NỘI

CHÍNH CHIA VÀ BÁN

ĐỒ SẴ PHỤ-TÙNG

XE TAY

MỠI NGÀY ĐẸP

GIÀ ĐỀ

Những việc chính cần biết trong tuần lễ này

TIN TRONG NƯỚC

Lễ tuyên bố các quan lại người Nam
Có tin sẽ thực hành thể lệ tuyên bố các quan lại người Nam thuộc ngạch Trung. Bắc-kỳ như sau này :

Các tuyên bố đều phải sát hạch cả. Kỳ thi ấy mở rộng cho các sinh viên các trường Cao-dẳng và các viên chức các ngạch hợp lệ, nhưng bao giờ cũng dành chỗ cho cụ sinh viên các trường Cao-dẳng luật học và cao học đã được ghi tên vào ngạch quan lại.

Việc tăng lương cho các quan lại.
Chính phủ hiện đương chủ tính tăng lương bổng cho các quan lại, song đợi khi ngân quỹ rỗi rảnh mới thi-hành.

Bỏ lệ phạt phần thưởng
Muốn thi hành chính sách tiết kiệm vừa rồi quan Thống sứ Bắc-kỳ đã sức cho các viên Đốc học các trường công rằng năm nay sẽ bỏ các cuộc phát phần thưởng.

Tờ làm bạc giả
Mới khám được ở đồn điền của M. Vũ ngọc Toàn, làm nghề vận tải trên Hòa-bình, một bộ máy chế bạc đồng giả và một cái bể lo đề nấu bạc. Năm tùng phạm là : An-Thái, Điền (em Phúc-Thàn) Đình-Buổi, Nguyễn văn Giáp tức Du-kỳ và Nguyễn-văn-Trương (thợ đúc bạc giả.)

Các phạm nhân đã bị bắt và sẽ đem xử tại tòa án Hanoi.

Ông Bùi quang Chiêu sang Pháp
Ông Bùi quang Chiêu, Đại biểu Nam-Kỳ tại Thượng hội nghị Thuộc địa Paris đã đáp tàu Cap Varella sang Pháp dự các cuộc hội đồng hợp nay mai.

TIN TRUNG HOA
Phùng ngọc Tường lại được cử ra cầm quyền.
Nam-kinh 1-4. - Có tin chính phủ

định cử Phùng ngọc Tường làm tổng Tư-lệnh một đạo quân.

Phùng ngọc Tường bán nhà để khao quân Tống

Nghe tin Tống-triết Nguyên thăng, quân Nhật, Phùng-ngọc-Tường gửi điện ngợi khen Tống và bán một lớp nhà lấy tiền tặng Tống khao quân.

Trương học-Lương sẽ sang Thụy-sĩ chăng?

Thượng-hải 31-3 - Có tin Trương-học-Lương định đầu Avril này, cùng gia quyến sang ở bên Thụy-sĩ. Trương đã làm một tòa nhà rất to ở đấy.

Việc tiểu cộng
Chính phủ đã gửi điện tin cho nguyên

soái Quảng-dông nên kịp cử binh-sĩ để giúp việc tiểu trừ cộng-sản.

Tàu yêu cầu Ấn tây chạy hàng Nhật

Trần-hữu-Nhàn, nguyên Tổng-trưởng bộ ngoại giao yêu cầu đảng quốc gia Ấn-độ nên coi chừng việc nước Nhật muốn xâm chiếm nước Ấn về mặt kinh tế, mong Ấn-độ sẽ giúp sức Trung-hoa tây chạy hàng hóa Nhật.

Tại Thạch Môn trại

Bắc-bình 4-4 - quân Nhật kéo đến đánh Thạch-môn-trại, lúc đầu mới độ hơn ba trăm người; hơn 1 giờ sau quân Mãn-châu kéo đến hơn 5 nghìn tiếp chiến. Hai bên đánh nhau rất kịch liệt,

bị thương và chết hại rất nhiều, chưa phân thắng phụ.

Nhật rút quân khỏi Nhiệt hà

Thiên-tân 4 4 - Ở Cửu môn-khâu, quân Nhật sau khi bị vây, đã rút cả đại đội lui về Các tướng của Mãn-châu quốc là Trịnh-quốc-Thụy, Dương-vĩnh-Xương và Lý-thọ-Son đã chèn nản không muốn chiến đấu nữa, quân lính bỏ khí giới chôn mỗi ngày mỗi nhiều. Trương-cách-Huệ đã phải hạ lệnh lui binh, hơn một vạn quân Mãn-châu đã rút khỏi Nhiệt-hà.

Nhật định tiến đến Thiên-tân và Bắc-bình

Bắc-bình 5-4 - Hơn 5 nghìn quân Nhật đã rời Đả-hồ-sơn, định hết sức chiếm Hải-dương-trấn để lấy đường kéo sang Thiên-án và Bắc-bình.

Nhật kéo rất nhiều tàu chiến đến Tân-hoàng đảo

Bắc-bình 6-4 - Hiện nay quân Nhật đã đóng ở Tân-hoàng-đảo có một chiến hạm thủy đình còn hàng không đình, khu trục hạm và thủy lôi đình rất nhiều. Từ Du-quan đến Bắc đại-bà cũng có rất nhiều chiến hạm của Nhật.

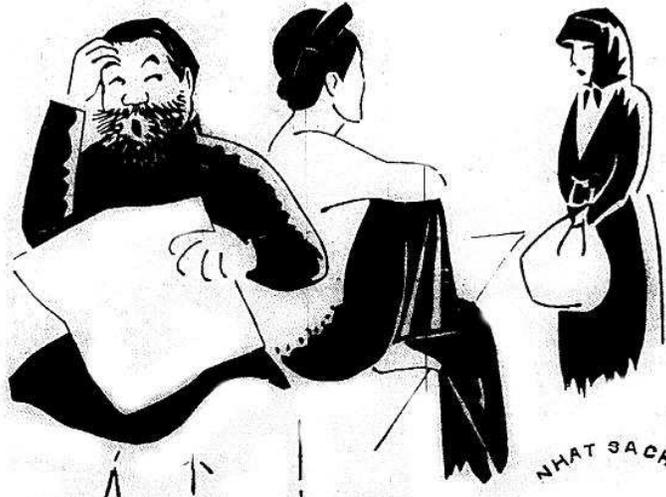
Quân Nhật đã kéo đến miền Thiên-tân

Thiên-tân 6-4 - Quân Nhật đã kéo đến gần Chin-wang (Thiên-lão) dân cư phải kéo cả về mặt nam. Hai bên đã giao chiến một trận rất kịch liệt.

Tướng giới-Thạch định hợp tác với đảng cộng-sản chăng?

Đông-kinh 6-4 - Có tin Tướng-giới Thạch sẽ giao hòa với đảng Cộng-sản Tàu, hiện đang quấy rối ở miền Giang-tây, từ nay thôi không đánh nhau nữa. Tướng sẽ bãi việc tiểu cộng và từ nay các lĩnh thổ trước đây đảng cộng-sản bưng cứ sẽ thuộc quyền Tưởng thống trị.

Nhà có ma

- Thế nào, vừa vào làm được mấy ngày đã xin hạ thế?
- Bẩm thưa bà, nhà này có ma, con sợ lắm, cứ đêm đến nó lù lù đến, trông to như con bò, râu ria sòm sòm như chổi sể, sủa cả vào mặt con. Thôi xin bà cho con ra...

Cửa hàng bán Nước Mắm
32 Phố bờ sông Hàng Nâu (Quai Clemenceau) HANOI

Phố bến tàu thủy
Rue Marechal Foch HAIPHONG

KÍNH LỘC NƯỚC MẮM TRẮNG CỦA M. ĐOÀN ĐỨC BAN TẠI CÁT HẢI QUẢNG YÊN
Cửa hàng và xưởng mắm do M. đoàn đức ban quản-trị lấy

Muốn viết quốc văn cho đúng nên dùng

HAN VIỆT TỰ ĐIỂN

của ông ĐÀO-DUY-ANH
Tập bộ 2 quyển 6p50
cả tiền cước giá là 7p00

Sách mới in rồi :

AI muốn chữa khỏi bệnh mà không phải dùng thuốc.

AI muốn biết phép tiên là mầu nhiệm thế nào?

SEN MUA NGAY CUỐN SÁCH

THỜI MIỀN NHẬT - BẢN

Nghĩa tình thương pháp của Đức (Allemagne)

Chuyện chữa các chứng bệnh Gia Ông. Ở xa mua thêm cước 6p20. Thơ và Mẩu để cho nhà xuất bản như vậy

Nhật - Nam - Thư quán Hanoi

Mua được như tiền

Phải học thời miền mới được

Sách dạy thời miền thuật đã in ra năm cuốn từ số 1 đến số 5 giá 2p00. Ở xa mua, thêm cước 0-30. Mua riêng từng cuốn cũng được. Mua buôn, mua lẻ. Thơ và mẩu để cho nhà xuất bản NHẬT NAM THƯ QUÁN, HANOI.

Từ-Ngọc-Liên-đồ

(78) Hạng làm phố Hàng Gai,
Chứa lưn thư rất tài,
Trăm ngàn không sai một,
Thầy thuốc đời biết ai?

Giả như!

Có phải Từ-Ngọc-Liên
Chứa lưn thư như thế
Trăm ngàn không sai một
Bệnh nặng cũng khỏi liền.
Khen

Khen rằng môn bói lại đa năng
Vừa bói bệnh vừa bói nói phàng
Hàng Gai phố Hàng Gai
Chuyên môn chữa lưn chửi ai bằng.

Maillot

dễ lập thể thao hay mặc
lột mình cho đỡ mồ hôi

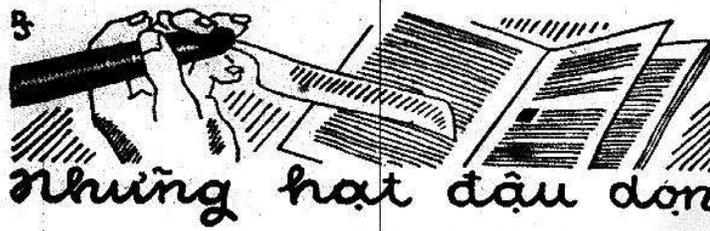
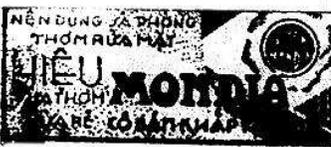
Chemisette

Mặc thay chemise

Mua buôn, mua lẻ ở hiệu dệt

CỤ CHUNG

63, Rue de la Citadelle - Hanoi

Một bức thư

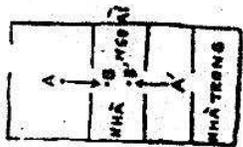
Số 28 ngày 17-3-33, bài Hanoi bạn đem.
Cải khuôn hơn uốn cong đầu xuống sát
bút cái lỗ là vô tội thì tưởng nói tiếng
phân rủa hơn khuôn nữa; cũng bài ấy dùng
tiếng mới gạch thế thì gọi để làm gì?

Cũng bài ấy, câu vừa loan vậ của bước
vào nhà ngoài thế thì nhà trong dùng tiếng
gì?

Trả lời

— Về khuôn nữa tuy khi ở dùng
nghiêm hơn phần nữa, nhưng có thể dùng
dưới.

— Về câu vừa loan vậ của bước
vào nhà ngoài thế thì nhà trong dùng tiếng
gì nghĩa bằng bức tranh này :

Một người đứng ở sân giữa nhà A, bước
đến B, thì thi tất phải nói bước vào nhà
ngoài.

Một người đứng ở sân giữa nhà A, bước
đến B, thì tất cũng bước vào nhà ngoài
huống chi lại tay đường cửa cửa không
bước vào nhà ngoài thì bước vào đâu?

Cải từ khi nào hai cái nhà liền sát nhau
mới nói đứng ở nhà trong bước ra nhà
ngoài, còn nếu không thì nó đứng ở nhà
trong đi ra nhà ngoài.

Không khi e lệ.

Trên trong bài diễn văn Nhân cách
phụ nữ... của bà Sĩ Công Lê Đư :
Tiếng nói của phụ nữ không khi e
lệ rụt rụt trong nhà phụ nữ.

Thưa bà, không khi thì không ai phá tan
được dù từ đây về sau hay từ đây trở về
trước, dù là không khi e lệ rụt rụt, hay
là không khi không e lệ rụt rụt trong
phái nữ-tử. Không tin ở thử khoa cả hai tay
vội không khi mà còn ở không tay đầu,
cho đầu hai tay bà cầm hai cây quạt lớn.

Mách viện Pasteur

Hiệu thuốc: Hồ Xuân y quán Nam
định

Sách thuốc: Thuyết bệnh lý và vệ sinh
nhi : Hồ Xuân y quán Nam-định-tiền,
Lao & p 8.

Giới thiệu thuốc lao :
Lấy giấy hàn sáp nút kín bên dưới sau
bằng giấy sạch, xem chỗ nào giấy khô
trắng là dấu hiệu thuốc lao ở chỗ ấy.

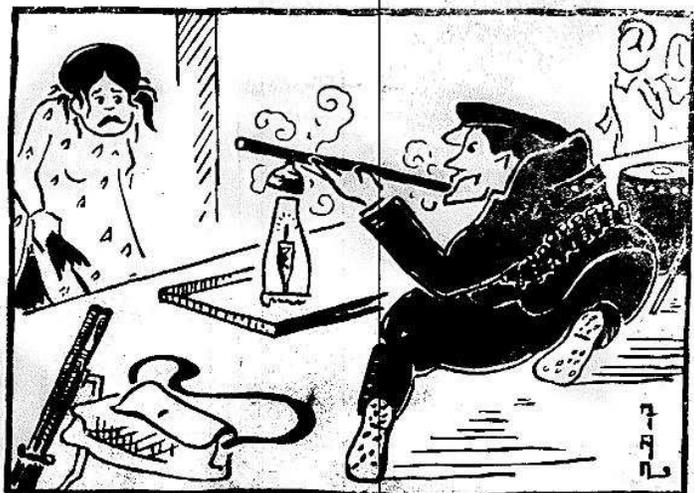
Phải để sơn nút bằng đồng và kim sắt, hu
thủy trùng lao ra thì lấy kim mạ cấp bỏ vào
nồi đun nóng.

Trùng lao to bằng con

Phép chữa chứng lao (p 8)
... uống hết liều này thì sẽ thấy trùng ra
như con quạ là khỏi.

NHÀ GIAO CAO

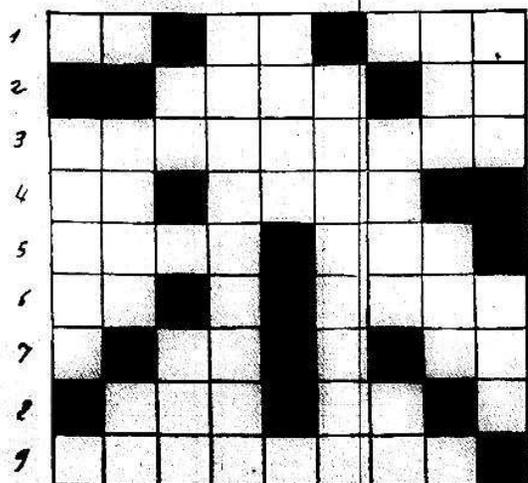
Bản sự từ

Vợ - Ủi chào kia! Thế mà chỗ kêu đi săn với đi bán.
Chồng - Không đang bán là gì đây. Đứng im chỗ ấy, để người la bốp cò

Bản số 3

1 2 3 4 5 6 7 8 9

- Ngang
- 1 - Không phải khách - Lớn - Cái hay cái dở của người.
 - 2 - Trong lúc ai còn - Trong văn bài.
 - 3 - Tên biệt một cụ thượng.
 - 4 - Bệnh ngược - Một mùa (tiếng trong thơ ca để lấy vần)
 - 5 - Đi với chữ liệt - Cho xong đi.
 - 6 - Một cái mô trong nhà người - Tiếng gọi của trẻ con nhà quê - Một người Annam Địch thủ của Lưu-Linh (người bán hổ).
 - 7 - Á (chữ Nho). Tỏ, sớ (tiếng Nam-kỳ). Tiếng hỏi người nuôi chầy nhưng hình như không nuôi chầy ừ.
 - 8 - Đi với chữ đề - Một tư gũ. - Chữ cấn.
 - 9 - Cái quyền xếp đặt (bị Công-Oàn).
- Đọc
- 1 - Chữ cảm, Dặt lặt (Chữ Nho).
 - 2 - M t đở dùng của thợ gặt. - Mờ rộng ra. - Khóc.
 - 3 - Ở (Chữ Nho. - Chữ cảm. - Đuốc (Tiếng nhà Phật)
 - 4 - Người trong từ dân (tiếng kép)
 - 5 - Thù nhâm. - Chữ cảm.
 - 6 - Chỗ lẩn trốn
 - 7 - Chữ cảm. - Sơn-rốt. - Tiếng reo (ngược)
 - 8 - Anh Ba, gì ở trong Phong-Hóa? - Ngày vui. - Chữ âm
 - 9 - Bồi vi. - Bề lẩn mất thăng.

TRANH NHAU MẶC ÁO ĐẸP

Này là nó, cái tên xa tây làm trong tổ đem ra để cho nó cái áo, chẳng như mình sang lại mặc áo tốt.
... Không để lời may.
... Nó có vẻ bao nhiêu là áo cổ đem đi mà đổi ra một chiếc hay hơn ra, mặc gì cũng có vẻ là mặc áo-tây
... Ông nói gần gần ai đó được mặc lên ra như thế này.
... Tuy nói mắt thì trông thấy có nhà dệt khác làm, lấy cả ra mà mua cũng được.
... Nếu thế thì phải may thêm cái quần cái quần khác, cái quần khác trắng và mặc cái áo vào nhiều hơn nữa
... Phải l b nó cứ l ở ở hàng có nhà LE-QUANG-CONG thì nó mới đổi, nó không, nó mua các hàng khác
... mua lấy chỉ, nhà kỹ thấy làm hàng đẹp mà giá không đắt.

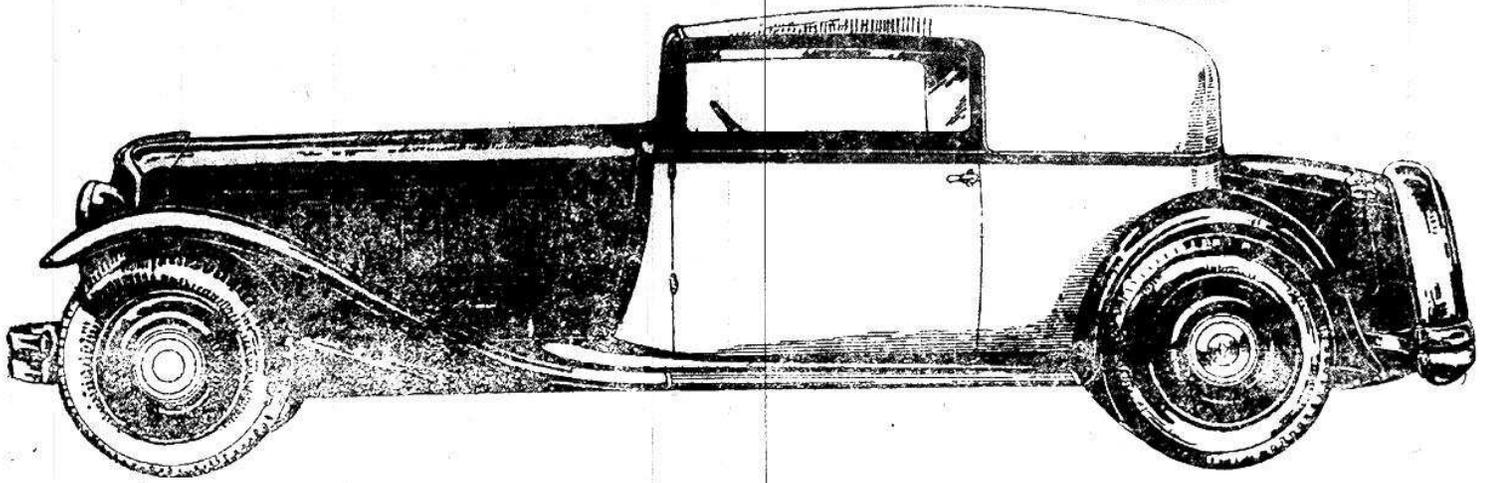
Phòng khám bệnh của bác-sỹ Nguyễn-văn-Luyện

N 8 Rue de la Citadelle - Hanoi

Téléphone 804

Có chữa bệnh bằng điện - Có phòng thí nghiệm - Chuyên
chẩn bệnh da liễu, trẻ con. Nhà ở phố đường Thành hay cầu
Đông, hàng Da sau phố xe Đệm gần trường Cầu Đàng Hanoi

CHÍNH THỰC XE CỦA PHÁP
MÀ CÁC NGÀI HOAN NGHÈNH HƠN CẢ

Xe Nerva Sport

hiệu **RENAULT**

8 máy một hàng

STAI

HANOI-HAIPHONG

ĐẠI-LY ĐỘC-QUYỀN

độc bạc k...
Các ph
xử lại

Le Gérant / Phạm-hữu-Ninh

Certifé / [Signature]

Imp. Moderne 62 Hàng bạc Hanoi